

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 9

SEPTEMBER 1951

10 ÅRG.

Nordisk samarbeid.

I samband med «De-No-Fil» utstillingen og de mange tilreisende fra hele Norden som i det høve kom til Oslo, innbød Norsk Filatelistforbund og Oslo Filatelistklubb til et møte i Holmenkollen Turisthotell søndag den 26. august.

Det var ikke fastlagt noen bestemt plan eller noe bestemt program for møtet, og det viste seg at dette hadde sine ulemper, men også sine store fordeler. Ulempen var at ingen på forhånd riktig visste hva som skulle foregå eller hva som skulle diskuteres, fordelene var at man uhindret av noe program kunne snakke om det som lå en på hjertet. I få ord kan en si at resultatet av møtet var dette:

1. Alle var enige om at «Nordisk Filatelistforbund» i den form det til i dag har eksistert, har utspilt sin rolle.
2. Alle var enige om å støtte enhver form for nordisk samarbeid, men uten at der skal opprettes noe nytt forbund med en stor og kostbar administrasjon.

Saken hadde vært forholdsvis enkel å organisere hvis alle de nordiske land hadde vært i samme heldige stilling som Finland og Norge, som begge bare har ett forbund og til hvilket alle klubber er tilsluttet, men forholdet er at Danmark har tre store sammenslutninger: Københavns Philatelist Klub, Danmarks Filatelist Union og Samarbejdende Frimærkeforeninger, og at Sverige har det samme: Sveriges Filatelistförbund, Frimärkssamlareföreningen og Frimärksbytesföreningen

og dertil ganske mange foreninger som ikke er tilsluttet noen av disse organisasjoner. Kunne disse seks sammenslutninger, hver i sitt land, danne et lite nordisk utvalg, så ville den organisasjonsmessige side av saken forenkles ganske betydelig.

Er det da noe behov for et nordisk samarbeid på filateliens område? Jeg tror det spørsmål absolutt kan gis et bekreftende svar. Jeg skal her bare nevne et par saker som har interesse for alle nordiske samlere: Utarbeidelse av et felles nordisk utstillingsreglement — gjeldende både for lokale og for Nordiske utstillinger, en avtale mellom forbundene som hindrer at utstillinger innen Norden kolliderer med hverandre, felles regler for eksperter, samarbeid i kampen mot falsknere og falsifikater, samarbeid i den filatelistiske propaganda, organisering av kurser for utdanning av dommere, avholdelse av nordiske filatelistmøter etc. Jo, et rikt arbeidsfelt ligger åpent, det gjelder bare å finne den riktige måte på hvilken saken skal gripes an.

Jeg håper de andre nordiske tidsskrifter tar opp diskusjonen om denne sak. I alle fall står dette tidsskrifts spalter åpne for enhver som har noe positivt forslag å komme med for en enkel og grei ordning av den organisatoriske side av saken, ja, i det hele tatt for enhver som har noe på hjertet angående samarbeidet innen filateli i Norden.

Jarle O. Stensdal.

DEN INTERNASJONALE FILATELISTFEDERASJONS KONGRESS I KØBENHAVN

24. til 26. juni 1951.

I dagene fra 24. til 26. juni holdt Den internasjonale filatelistfederasjon sin årlige kongress i Håndverkerforeningen i København.

Foruten rådet, som består av følgende herrer: Friederich (Sveits) - president, Berthelot (Frankrike) - visepresident, Heischbourg (Luxembourg), Graae Rasmussen (Danmark) og Rufer (Sveits), møtte også delegerte fra følgende land: Belgia: Dr. Stibbe. Finland: Hietalahti. Holland: Loef. Israel: Dr. Ophir. Luxembourg: Colbach. Norge: Stensdal. Sverige: Schultz-Steinheil. Sveits: Jezler.

Følgende land hadde dessuten latt seg representere: Portugal ved Berthelot - Spania ved Friederich - Sambandsstatene ved Rufer - Ungarn ved Wölffel og Østerrike ved Graae Rasmussen.

Forhandlingene ble åpnet søndag den 24. juni kl. 8.30 av presidenten for Danmarks Filatelist Union, fabrikant S. Graae Rasmussen, som ønsket de delegerte velkommen til Danmark.

Etterat opprop var foretatt, leste presidenten beretningen for virksomheten siden kongressen i Wien 1950. Denne beretning omfattet ikke mindre enn 23 punkter. Rapporter ble dessuten lest opp av kassereren og revisorene, av den internasjonale kommisjon for bekjempelse av forfalskninger, av kommisjonen mot unødvendige frimerkeutgaver, av komiteen «Ubrukte frimerker uten gummi» og av komiteen for arbeid blant ungdommen. Hele formiddagen gikk med til opplesningen av disse rapporter — og det var først ved åpningen av ettermiddagsmøtet kl. 13.30 at en kunne gå løs på selve dagsordenen, hvis første punkt var bekjempelsen av de unødvendige utgaver.

Komiteen som behandler dette spørsmål, hadde funnet å burde gjøre en i ethvert fall delvis kuvending. Som det vil erindres, besluttet kongressen i Paris at alle blokker skulle bekjempes med unntagelse av blokker som ble utgitt for å finansiere frimerkeutstillinger. Norge var

ikke medlem av federasjonen i Paris, og jeg kunne derfor ikke stemme mot forslaget, men jeg har ved et par leiligheter senere bekjempet denne oppfatning i artikler i tidsskriftet. I den engelske filatelistiske presse har dette unntak for frimerkeutstillinger heller ikke fått noen særlig nådig behandling, men er blitt ganske kraftig latterliggjort. I et møte i komiteen lørdag kveld (23/6) besluttet den å legge fram for kongressen et nytt forslag til resolusjon, som gikk ut på følgende:

1. F.I.P. vil for framtiden bekjempe utgivelsen av alle blokker.
2. Den høyeste verdi i en spesialserie som utgis for en frimerkeutstilling, må ikke være mere enn tilsvarende utenlandsportoen for et alminnelig brev.
3. Prisen for en serie, eller et enkelt merke, for en internasjonal eller nasjonal frimerkeutstilling bør ikke være mere enn 3 sv.frc. — heri innbefattet inngangsavgiftene til utstillingen.

Jeg protesterte med en gang mot den idé at en frimerkeutstilling skulle finansieres ved utgivelse av spesielle frimerker, all den stund F.I.P. har tatt opp kampen mot unødvendige frimerker, og for denne oppfatning fikk jeg utmerket støtte av Sveriges representant, oberstløytnant Schultz-Steinheil. Diskusjonen viste en avgjørende forskjell i oppfatningen mellom de nordiske og midt-europeiske representanter i denne sak, og Jezler (Sveits) foreslo derfor at man skulle vedta punkt 1 og utsette behandlingen av punktene 2 og 3 til under dagsordenens punkt 16 — diverse. Dette ble vedtatt, og møtet ble hevet kl. 16, idet samtlige deltakere var innvitert av Dansk Filatelist Union til en biltur til Helsingør.

Ved åpningen av det 3dje møte mandag den 25. juni kl. 8.45 begynte diskusjonen om det nye rundskriv til alle lands poststyre og hvortil et forslag var sendt til

alle forbund før kongressens avholdelse. Etter enkelte endringer og utelatelser ble det besluttet at rundskrivet skulle sendes til hvert lands filatelistforbund, som så igjen — hvis det anså det nødvendig — skulle videresende det til de respektive poststyrrer.

Det neste punkt var diskusjonen om opprettelsen av og reglene for en F.I.P. medalje. Dette spørsmål syntes i høy grad å interessere flere av de tilstedeværende, som brukte resten av formiddagen til å treffe de nødvendige beslutninger om denne sak.

Møtet ble gjenopptatt kl. 15.55, og det ble enstemmig besluttet at neste års kongress skal holdes i Utrecht (Nederland) i forbindelse med utstillingen der.

Presidenten meddelte at han hadde fått anmodning fra organisasjonskomiteen for en utstilling i Monaco i 1952 (REINATEX) om F.I.P.s beskyttelse, og han anbefalte at denne ble gitt. Hietalahti henviste til utstillingsreglementet, som sier at i alminnelighet bør der ikke avholdes mer enn 1 internasjonal utstilling pr. år. Nå er det ikke bare spørsmål om 1 utstilling i 1952, men om hele 3. Da spørsmålet ble satt under avstemning, ble resultatet at F.I.P.s beskyttelse ble gitt mot Norges og Sveriges stemmer.

Utstillingene CENTILUX (Luxembourg) og ITEP (Nederland) ble enstemmig anerkjente som internasjonale utstillinger i 1952. Under behandlingen av den nederlandske utstilling framsatte representanten for den nederlandske utstillingskomité, Poulie, følgende 3 spørsmål:

1. Da Holland ikke disponerer gull, kan det i stedet for en gullmedalje tildeles en kunstgjenstand med diplom?
2. Hvilket beløp regner F.I.P. med å mota fra ITEP?
3. Er det logisk å si til utstillerne fra utstillingen i London at de ikke har anledning til å utstille i æresklassen?

Det første spørsmål ble besvart med ja. På det annet svarte presidenten at utstillingskomiteen må treffe en avgjørelse om det og henviste til hva CITEX og IMABA hadde gjort. Colbach (Luxembourg) meddelte at CENTILUX også hadde regnet med et beløp for F.I.P., men at beløpets størrelse ennå ikke var fastsatt. Det tredje spørsmål besvarte presidenten med ja, men da jeg framhevet at å nekte å anerkjenne

utstillingen i London som en «internasjonal utstilling» i F.I.P.s mening ville splitte den filatelistiske verden i to leirer, ble spørsmålet satt under avstemning, og med 12 mot 2 stemmer ble det besluttet at utstillingen i London 1950 skulle plasseres blant de internasjonale utstillinger godkjente av F.I.P.

Med hensyn til framtidige utstillinger forelå det anmodning fra Ungarn om å få utstilling og kongress i 1953, og en liknende anmodning foreligger fra Portugal. Det ble besluttet at en endelig avgjørelse skulle treffes på kongressen i Utrecht neste år. Israel vil avgi bindende tilsagn i 1952 om hvorvidt utstillingen i 1954 vil finne sted eller ikke. Berthelot (Frankrike) anmoder om en internasjonal utstilling i Alger i påsken 1955. Kalenderen for framtidige utstillinger ser derfor slik ut:

1952: Monaco — Luxembourg — Utrecht
1953: Ungarn — Portugal
1954: Israel
1955: Sverige — Norge — Alger
1956: Finnland — Sambandsstatene.

Ved åpningen av det 5te møte tirsdag den 26. juni kl. 8.50 meddelte Berthelot (Frankrike) — formann i lovkomiteen — at komiteen hadde gjennomgått utstillingsreglementet og funnet at reglementet bør beholdes i sin nåværende form i de store trekk, men at erfaringene hadde vist at enkelte paragrafer måtte forandres. Den foreslår ytterligere at utstillingsreglementet får et tillegg, som i form av en *henstilling* henleder utstillingskomiteens oppmerksomhet på tilfeller som kan inntreffe. (Jeg henviser til reglementet for internasjonale utstillinger som er inntatt i tidsskriftets nummer 3/1950.)

§ 1 til 5 uforandret.

I § 6 siste avsnitt, siste punktum, tilføyes ordene «eller en kunstgjenstand» etter ordet «gullmedalje».

§ 7 til 26 uforandret.

§ 27 1ste avsnitt uforandret. 2net avsnitt får følgende tillegg: «Utstillingskomiteen må offentliggjøre i utstillingsreglementet den coefficient som er fastsatt for utstillingen. Denne coefficient er underlagt F.I.P.s samtykke.»

§ 27's siste avsnitt blir ny § 28, og

§ 27's nest siste avsnitt blir ny § 29.

De tidligere §§ 28 og 29 blir nå §§ 30 og 31.

(Forts.)

CENTRALTRYKKERIETS 3-ØRE I ANTIKVA

- nr. 56 og nr. 60.

Av O. Th. Urdahl.

At det er et visst sammenheng mellom de to av Centraltrykkeriets 3-øres merker i antikva, nemlig nr. 56 og nr. 60, er vel alle filatelister fullt på det rene med. Ser en på det lille 3-tall i ovalbåndet, ser en straks at det er likt i de to utgaver eller merker. Ser en derimot på vingetegningene, vil en finne forskjelligheter. I sin bok om Centraltrykkeriets frimerker i antikva har Gottfried Caspersen behandlet disse to merker meget inngående. Det kunne derfor synes helt overflødig å komme inn på dem, men jeg tror det kan ha betydning at alt kommer fram, selv om det kan synes som en ubetydelighet, spesielt av hensyn til håndboken.

For en del år siden hevdet jeg i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift at nr. 60 var framstillet av en fireblokk av nr. 56. Det var likheten mellom typene i nr. 56 og 60 som førte meg inn på den tanken. For noen år siden kom jeg over en ubrukt hjørneblokk av nr. 60. Denne viste etter Caspersens nummerering av typene:

2 3

4 1

— mens den etter den nummerering jeg til slutt var kommet til, viste:

1 2

3 4

Etter hva Caspersen i sin tid meddelte meg, hadde han sett et ubrukt ark av nr. 56. En kan derfor gå ut fra at hans nummerering av typene her er riktig. Nå viser det seg at ved å sammenligne type for type i nr. 56 med nr. 60, finner en meget stor overensstemmelse mellom typene i de to merker.

Nummereringen av typene i nr. 60 i Caspersens bok bør derfor forandres derhen at type 2 kalles type 1, 3 kalles 2, 4 kalles 3, og 1 kalles 4.

På vedføyde tegninger, hvor de fire vinger på merkenes ene side er avtegnet,

har jeg angitt typen i overensstemmelse med dette. Caspersens nummerering er satt i parentes.

Ser en på tegningene, vil en straks bli slått av de mange likheter mellom typene i de to merker. Jeg tror at en kan gå ut fra at nr. 60 er framstillet av samme fireblokk som nr. 56, etterat fireblokken har vært gjenstand for en ny oppgraving. Det ser ut til at framstillingen av klisjeene er skjedd slik:

Fra originalstempelet er det først tatt en felning. På denne (annen original) er det lille verdissiffer gravert inn. Deretter er det tatt 4 felninger som er satt sammen til en fireblokk. På denne er så vingene oppgravert, hvorved det er blitt 4 typer i vingetegningene. Denne 4-blokk er så brukt som en 3dje original ved framstillingen av trykkplatene f. eks. til nr. 56. Ved framstillingen av nr. 60 har en så nyttet samme 4-blokk som 3dje original, men først foretatt en ny oppgraving eller ettergraving av 4-blokken.

En slik framgangsmåte kan en også påvise i noen merker fra Knudsens trykkeri.

TIØREN NR. 53 PLATE V

Som et ledd i arbeidet med utgivelsen av Håndboken, holder undertegnede på med undersøkelser av nr. 53 plate V. En er nå kommet så langt at en har idé om gangen i framstillingen av de to trykkplater. Men for å få full oversikt, må en gå til oppplating. Imidlertid er nå arbeidet stoppet helt opp på grunn av mangelen på par, striper og blokker.

Vi må derfor be alle som er i besittelse av slike, velvillig låne oss dem til studium — eventuelt gi oss et tilbud om kjøp.

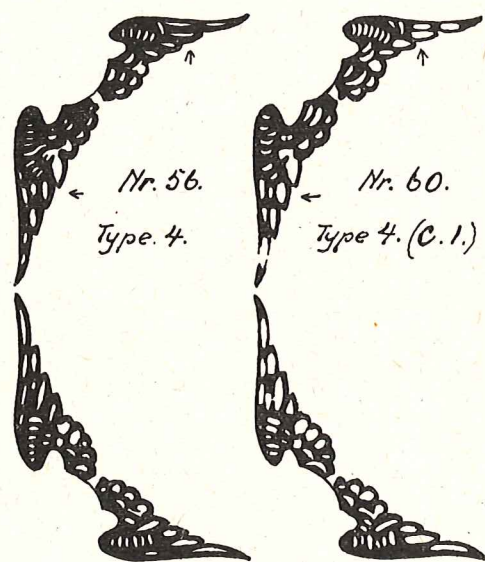
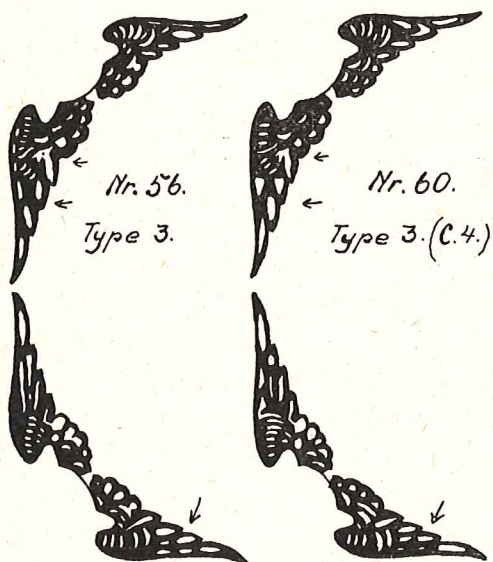
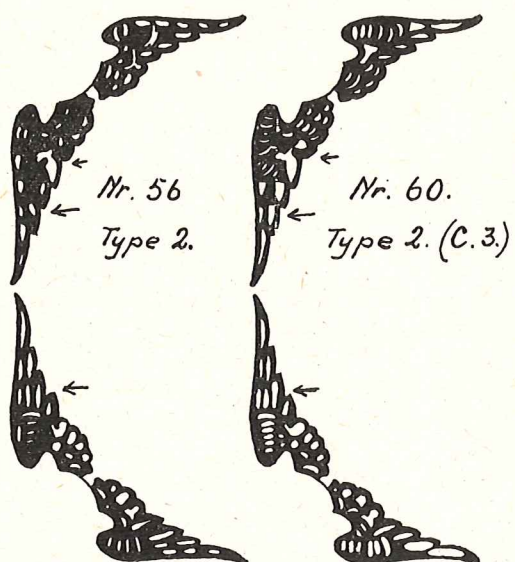
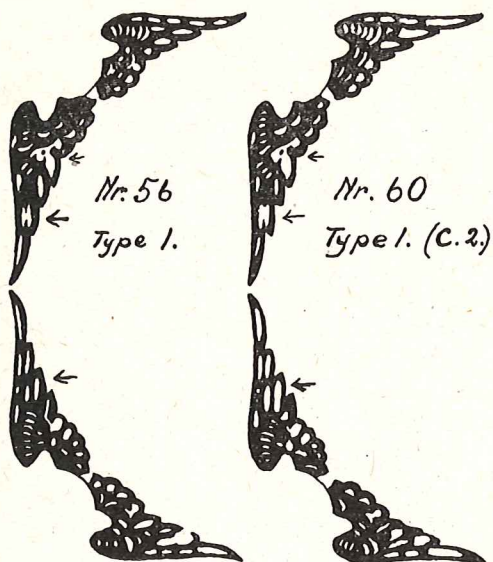
Fredrikstad og Moss, 10/9 1951.

L. Mürer,
dipl.ingeniør.

E. Stark,
tanntekniker.

O. Th. Urdahl,
skoleinspektør.

Henvendelse til skoleinspektør O. Th. Urdahl, Boks 107, Fredrikstad.

EN DEL REFLEKSJONER OMKRING HÅNDBOKEN OVER NORGES FRIMERKER

Av Wilhelm K. Støren.

Ved det danske frimerkejubiläum nylig utga Generaldirektoratet for det Kgl. Danske Postvæsen et verk over danske frimerker i de forløpne 100 år (anmeldt i NFT nr. 5 i år av Abr. Odfjell). Jeg vil helt ut få slutte meg til hr. Odfjells rosende omtale av boken. Da jeg mottok den, måtte jeg uvilkårlig tenke på den norske håndboken som man nå i en årrekke har tumlet med planer om.

Personlig har jeg helt fra 1943 hatt en viss føling med forberedelsene til Håndbok over Norges frimerker, idet jeg deltok i drøftelsene i Nordenfjeldske Filatelistforening av den plan for verket som dengang var utarbeidet. Dengang ble det også tegnet forhåndssubskripsjon på en bibliofilutgave av håndboken, og flere av medlemmene tegnet seg og betalte inn en del av beløpet, 100 kr. så vidt jeg husker.

Siden er årene gått, og håndboken holdt på å gli inn i glemselens tåke. Av og til hørte vi om den, men da mest p. g. a. de økonomiske vanskeligheter i forbindelse med utarbeidelsen av den. Jeg tror jeg kan si at det er mange filatelister rundt om i landet som er blitt indignert over tingenes utvikling, mens langt flere bare ganske enkelt har oppgitt håpet om å få se håndboken, også de som har innbetalt forskudd.

Johs. Jellestads død måtte nødvendigvis føre til endring av planene for utarbeidelsen av håndboken, selv om selve grunnplanen vel må kunne bibeholdes. Igjen er det i tidsskriftet dukket opp artikler om og forslag til denne grunnplanen. Men bak det hele står den dårlige økonomi som et skremsel. Forbundet, som skal utgi boken har gjort oppmerksom på at det ikke blir noen billig historie. Det er antydning en stykkpris på 50—75 kr. for vanlige eksemplarer. Jeg kan ikke dy meg for å si at jeg tror at Forbundet tar denne saken, som riktignok er stor og viktig, altfor høytidelig. Det virker som om man vil si: «Nå skal alle tiders håndbok

lages, men det spørres om vi har råd til det.» Det er vel og bra å sette seg høye mål, men i dette tilfelle bør målet være realiserbart.

Vi har mønstre på håndbøker her i Norden. Vi har de norske fra 1914 og 1924, vi har den svenske håndboken hvis siste utgave kom i 1946, og vi har nå til slutt fått «The Postage Stamps of Denmark 1851—1951». Hva de førstnevnte kostet i handlen vet jeg ikke nøyaktig, men med de små opplag var de etter tidens forhold sikkert ikke billige. Den svenske kan kjøpes i pent og solid bind for 15 kroner i Sverige, og har således betingelse for å bli alle samleres eie. Den danske koster 20 kr. i Danmark og er enda gedignere trykksak, selv om den ikke er innbundet. Man må imidlertid her ta i betraktning at det danske postverket har spyttet ganske kraftig i bøssen for at samlerne skulle kunne få boken til så lav pris.

For utgiveren av den norske håndboken bør det være en hovedsak at verket ikke kommer til å bli et for stort økonomisk løft, selv om stoffet blir førsteklases. Det bør siktes på et størst mulig salgsbeløp for opplaget, og da det er viktig at et størst mulig antall eksemplarer kan selges. Her kommer man etter min mening inn på et kjerneproblem, og for å løse det vil jeg foreslå: *Utgiv håndboken på engelsk!*

Jeg skal få lov til å begrunne forslaget nærmere. Skal håndboken utgis på norsk, vil det ikke melde seg flere kjøpere enn at opplagets litenhet vil presse framstillingsprisen pr. stk. i været. En mengde utenlandske Norgessamlere vil kunne nyttiggjøre seg boken. Det danske postverket tok konsekvensen av dette da det besluttet at ovennevnte håndbok skulle utgis på engelsk.

Det vil sikkert bli innvendt at en håndbok over Norges frimerker i første rekke må skrives for norske samlere. Det kan nok høres rimelig ut i første omgang, men

jeg våger å antyde at det prosentvis finns flere Norges-spesialister blant ikke-nordiske samlere enn i Norden. Her i landet er det nok hundre-, ja tusenvis som samler Norge, men bare en liten prosent spesialisert så sterkt at de vil finne det formålstjenlig å anskaffe en dyr håndbok til hjelp i arbeidet.

Her kommer vi forresten inn på en annen ting: Når det gjelder filatelistiske bibliotek står norske samlere langt tilbake for utenlandske, især engelske og tyske. Leser man engelske tidsskrifter, får man et sterkt inntrykk av hvor mye som der borte legges i filatelistisk litteratur. Det vil være langt lettere å få solgt håndboken blant alminnelige Norges-samlere i England enn i Norge, dersom den blir skrevet på engelsk. Og de fleste Norgesspesialister her i landet vil vel kunne ta seg fram i håndboken på engelsk. Man kunne jo eventuelt få noen resymeer på norsk ved de viktigste punktene.

Det er blitt innvendt i et ordskifte om saken at det vil være vanskelig å få solgt nettopp denne håndboken i utlandet fordi Norgeskatalogen nylig utkom på engelsk. Når utlendingene kunne få katalogen for 7/-, vil de ikke betale 50/- for håndboken. Dette er da rene nonsens! For det første er da en håndbok og en katalog to vidt forskjellige ting, — håper jeg i det minste for håndbokens skyld! Og hva en håndbokpris på 50/- angår, tror jeg ikke den virker så skremmende. I England omsettes spesialkataloger til nesten den prisen. En spesialkatalog over Egypts frimerker var nylig avertert for 30/-.

Nei, vi må stikke fingeren i jorda og lukte hvor vi er! Vi tilhører et lite folk og vi vet at det faller atskillig dyrere å utgi bøker her i landet enn i land med verdensspråk. La derfor håndboken komme ut på et verdensspråk! Det kunne forresten være interessant å høre hva herr R. King-Farlow, F.R.P.S.L., som oversatte Norgeskatalogen og den danske håndboken til engelsk, mener om dette spørsmålet. Kanskje det kunne bli han som oversatte også det norske håndbokmanuskriptet til engelsk?

Så var det litt om arbeidet med håndboken. Det er meg, og mange andre med meg, ubegripelig at det skal være så uhyre vanskelig å få i stand denne håndboken. Vi har jo to tidligere utgaver å bygge på, skrevet av så framrakende menn som Andersen og Dethlof. Og vi har siden 1924

hatt et veld av artikler, mer eller mindre spissfindige, om norske frimerker av førsteklasses filatelister som Jellestad, Caspersen og mange andre. Det ville være en fallitterklæring for norsk filateli om det ikke fantes folk som kunne påta seg å innen rimelig tid utarbeide den tredje, eventuelt sterkt reviderte utgave av håndboken på grunnlag av alle disse artikler. Utenom disse har vel muligens menn som Jellestad etterlatt seg notater som kan være til nytte ved arbeidet.

Når det gjelder rammen for håndboken, så bør den komité som har med saken å gjøre, være oppmerksom på at det er ikke alt som passer inn i en håndbok. Dersom det er meningen å få inn i boken alt hva man vet om Norges frimerker, tror jeg man skyter høyt over målet. *Det er en mengde stoff som passer i spesialartikler i et tidsskrift, men ikke i en håndbok!* Skal håndboken omfatte alt om oppgraving av posthorn, bokstaver og hjørnevinger foruten opp-plattinger, blir den uungåelige følge at man ikke ser skogen for bare trær. Det er først og fremst en håndboks oppgave å gi orienterende opplysninger om frimerkene og deres tilblivelseshistorie, deres motiver og deres framstilling. Enhver form for pirk og fluelort får bare leseren til å fortvile. Håndboken skal være norsk filatelis visittkort, og det er blitt meg sagt at den skal være mer filatelistisk enn den danske. Mon tro det? Den danske gir en mengde opplysninger om de eldste utgavene, men noen inngående studierapport om dem gir den ikke. Men det hører etter min mening heller ikke hjemme der. Noe må da de eldre tidsskriftårganger få ha for seg. Intet fag kan få håndbøker som i *detalj* omtaler alt man vet om faget. Detaljene overlater man til fagtidsskriftene. Dette bør også være praksis i den norske filateli.

Dette som et diskusjonsgrunnlag for interesserte.

Wilhelm K. Støren.

Rettelse.

I herr Herbert Mowinckels artikkel i nr. 6/51 «Litt om Norge nr. 53 pl. VIII — og pl. VII Gr. type I» er der dessverre inn sneket seg en trykkfeil. I nest nederste linje på side 111 står det «ovalsjallstykket», mens det skal være «ovalbåndet».

O.F.K.s «nye» stempelkatalog.

Av Johan Lyder von Tangen.

Jeg hadde forstått det slik at en ny stempelkatalog hadde vært under arbeid i flere år og hadde, som samler, sett fram til denne med den største spenning. — I katalogen fra 1941 var feil å rette, også hva verdiansettelser angikk, mange nye stempler var dukket opp, — og jeg næret et berettiget håp om nye avsnitt om for eksempel steds- og nummerstempler på nr. 1 og 4 og også nummerstempler på nr. 8 og 14 — håndskrevne, fargete — og en nærmere utredning om dampskipsavstemplinger.

Så foreligger endelig den forventede «nye» stempelkatalog under betegnelsen «Fortegnelse over norske poststempler del II» som et tillegg til den gamle stempelkatalog. O.F.K. har liten ære av denne «katalog» — et slikt hastverksarbeid det til slutt er blitt, uoversiktlig, med mange feil, og jeg vil bruke uttrykket til dels villedende. Den er slik en katalog ikke skal være.

Jeg vil gjerne bemerke at jeg ikke samler på 2-ringstempler eller senere stempler (brevhus).

Etter anmodning har jeg tidligere gitt opplysninger til herrene Melbye, Sanness og Thrap-Meyer med forbehold om at mitt navn ikke kom fram — dette av spesielle grunner. Noe manuskript har jeg ikke sett, og ble heller ikke klok på hvem katalogkomiteen egentlig besto av og hvem som hadde ansvaret, men visste dog at herrene Arnstein Berntsen og Dan Thune-Larsen hadde med katalogen å gjøre. Jeg ba en gang herr Sanness om å få se korrekturen, idet jeg selvsagt gikk ut fra at han kunne sende meg den, men nå kjenner vi alle til at hverken herr Sanness eller herr Thrap-Meyer har fått seg forelagt full korrektur! De samme herrer, forstår jeg, har ikke vært med i noen katalogkomité. Jeg har mine berettigede tvil om at herr Melbye heller ikke har fått seg forelagt full korrektur.

Henvendelsen fra de foran nevnte herrer ligger lengre tid tilbake.

Så fikk jeg brev fra herr Thune-Larsen

i januar i år, at han hadde utarbeidet en del rettelser til en-ringstemplene som skulle inn i *den nye stempelkatalogen* (framhevet av meg). Jeg fikk hans manuskript med anmodning om å gå det igjennom så snart som mulig og framkomme med mitt syn og hvilke rettelser jeg mente burde gjøres. Det resulterte i en del brev fra meg, idet jeg framholdt at det jo ville ta sin tid. Jeg ba om kopi av manuskriptet — hva jeg imidlertid ikke fikk. Jeg påtalte straks verdiansettelsen av «R», — at «liebhaverpriser» ikke var noen norm, — at det ble liten eller vanskelig oversikt hvis det var komiteens mening at alt bare skulle komme til som «rettelser» i den gamle katalog, hvilket framgikk av manuskriptet. Jeg framholdt at det eneste riktige var at man fikk en helt ny omarbeidet katalog som kunne tilfredsstille enhver fordring til et slikt arbeid. Hadde man ventet lenge på en ny katalog, kunne man gjerne vente lenger, bare katalogen ble som den burde være. Jeg foreslo at komiteen tok opp til ny overveielse verdiansettelsen av «R» for ikke å gjøre hobbyen unødig kostbar og derved vanskeliggjøre det for nye samlere. «R» til «5R» burde bare gi uttrykk for bytteverdien. Jeg forutsatte at det bare gjaldt stempler på 3 skilling posthorn eller 10 øre stolpeskrift, og påpekte at verdien — dvs. sjeldenhetsgraden — i mange tilfelle var avhengig av stempelet på skillings- eller øremerke. Mitt brev av 30/1 avsluttet jeg slik: «Når De har forelagt mitt brev for Deres kolleger, hører jeg fra Dem.» Den 21/2 skrev jeg at jeg var forbauset over at jeg ikke hadde fått svar på mine brev, som jeg gikk ut fra var forelagt katalogkomiteen.

Så endelig fikk jeg svar, datert 27/2, *bilagt et brev datert 11/2*. Jeg får nå endelig vite at det ikke er noen komité for tillegget til stempelkatalogen. Herr Sanness hadde bl. a. et manuskript fra Justus Anderssen som han hadde videre bearbeidet og finpusset. Det gjaldt «Brevhus» med 3- og 4-ringstempler som O.F.K.

gjærne ville utgi, men på grunn av de store omkostninger herved og for å få litt igjen, bandt O.F.K. tillegget sammen med restopplaget (ca. 1000 stk.) av 1941-katalogen. (Framhevet av meg.) Vedrørende en-ringstempler på røde merker framhevet herr Thune-Larsen at verdsettelsen og graderingen av «R»-stemplene nødvendigvis må bero på et subjektivt skjønn, men at det var benyttet en mengde mankolister — hvoriblant mine. En mankoliste behøver slett ikke bare å inneholde oppgave over manglende stempler, men også over stempler som på grunn av kvaliteten ønskes ombyttet. Jeg kjenner også til at man av visse grunner har «kamouflert» sine mankolister.

Man kan synes at jeg går for meget i detalj, men det er for å vise hvordan man etter min mening har gått altfor løst fram. Har man ønske om å få en helt tilfredsstillende katalog, må nok framgangsmåten bli en ganske annen.

Jeg vil gjerne understreke at herr Thune-Larsen anførte at han var 100 % enig med meg i at det eneste riktige var en helt omarbeidet katalog, og at han gjentatte ganger hadde hevdet dette syn overfor O.F.K.s formann, herr Berntsen, men omkostningene med en helt ny, helt omarbeidet og god katalog ville bli for svære for klubben.

Mitt svar av 3/3 ble nærmest en beklagelse. Nå hastet det så, «Tillegget» skulle i trykken. Jeg oversendte dog et notat av noen av mine opptegnelser og anførte: «Finner man at der er noe av såpass interesse og 'Tillegget' er gått i trykken, kan man vedlegge katalogen et blad med 'Rettelser og Tilføyelser' som der er i den gamle katalog.»

Da herr Thune-Larsen ikke erkjente mottakelsen av mine opptegnelser, sendte jeg senere kopi til herrene Melbye og Sanness, — mine opplysninger var jo ikke ment for herr Thune-Larsen alene, men for dem jeg trodde hadde med katalogen å gjøre.

Jeg er med herr Thune-Larsen enig i at det er vanskelig å gjøre alle til lags og bruker hans egne ord: «Ethvert filatelistisk arbeid møter som regel en storm av kritikk, det mangler bare bestandig folk som er villige til å gjøre det bedre, som evner det og som gider å utrette noe positivt.» — Jeg er engstelig for at en katalog utarbeidet av noen enkelt person

eller enkelte personer — også av en enkelt klubb — kan få et noe for ensidig preg. — Aldri så galt at det ikke er godt for noe, heter et gammelt ord. Nå vet vi iallfall hvordan en stempelkatalog ikke skal være. Måtte dette arbeid også ha lært oss at *Håndbokens artikler etter hvert må offentliggjøres i Tidsskriftet.* — Etterpåkritt vil gagne dårlig. Offentliggjøres derimot artiklene, kan det resultere i nye opplysninger, kanskje berettiget kritikk og nødvendige rettelser.

Jeg avslutter med å erklære meg enig med herr F. C. Moldenhauer i at Forbundet burde ha ansvaret for publikasjoner som her nevnt.

Bergen i juli 1951.

Opplysninger til O.F.K.s Stempelkatalog 1951.

Følgende stempler fins i 2 typer:

<i>Aabogen</i>		
<i>Bergen</i> 74		
<i>Drammen</i> 67		
<i>Drammen</i> 74		
<i>Eidsskog</i>		
<i>Brevig</i> 68		
<i>Gran</i>		
<i>Ringsaker</i> (eller reparert)		
<i>Sørøbovaag</i> (eller reparert)		
<i>Soon</i>		
<i>Tudal</i>		
<i>Vefsen</i>		
<i>Aas</i> (hvorav kun ett på røde merker)		
<i>Lyngen</i>	—»—	—»—
<i>Støt</i>	—»—	—»—
<i>Ulfsten</i>	—»—	—»—

Må utgå:

Bandakslid (fins ikke på stolpeskrift-merker)

Usikre:

Bureau de Mer (formodes rent tilfeldig)
Næsodden Landpost
Chrssand-Fr.havn (neppe norsk stempel)

Følgende stempler eksisterer:

Aalesund Bypost (m/ ramme på 3 linjer, fra 80-årene)
Bergens Bypost 1868 (antikva som vanlig en-ringstempel, men åpent for datum og månedstall, idet årstallet del av selve stempelet)

Pakkepost fra Sarpsborg (ovalt på tre linjer, fra 60-årene)
 Drammen type 59
 Mel
 Larsnæs 59
 Mandal 48 A
 Koppang Jernb
 Ødemark
 Agerø (kun sett på 4 sk 4)
 Gardermoen (sett på 4 sk 63 og 4 sk 4)
 Lovunden (sett på 4 sk 4)
 Nøstvig (4 sk 4 i Postmuseet)
 Sydkrogø (på papir i Postmuseet)
 Valberg (sett på 4 sk Oscar)
 Smørhavn (sett på 4 sk Oscar)

Diverse opplysninger:

Maaren (sikkert kun ett stempel)
 Maalsnæs (sett avstemplet 19/8 1869)
 Nøstdal (sett avstemplet 10/3 1887)
 Lofoten (sett avstemplet ? 1888)
 Bureau reexpd (sett avstpl. 9/12 1875)
 Urland (omdøpt ant. 1871/72: Aurland)

Rett skrivemåte:

Dal Jernbst
 Norheimssundet
 Sørkjæslingerne

Reisende postkontorer, div. rettelser:

Bureau de Mer de Norvege (3 typer)
 Chra — Bergen (korrekt slik) (2 typer)
 Chra Chrssand —»— (2 typer)
 Chrania Chrsand —»— (2 typer)
 Chr-ania Chr-sand —»— (1 type)
 Chrania — Chrsand —»— (1 type)
 Hovedjernb.Postexpd —»— (2 typer)
 Nordlands
 amb. Postexpd. —»— (4 typer)
 Rørosbanen (3 typer)

Provisorisk type:

Vikør og Vikør A ikke vanlige en-ringstempler.

Fargede stempler:

Der fins mange flere enn oppført av Dem.

Jindhiteren

Jndvigen Begge skrives med «J», ikke som oppført med «I».

Krøderen

Værdalen Begge med små bokstaver, muligens d/s avstemplinger.

Sogndal i Sogn
 Ulvig

Begge fins avstemplet med poststedenes lakkstempel.

Diverse:

Henningsvær (3 typer, resp. e - b - c).
 Levanger (55 A kun sett på nr. 1 — 58 A, 62 A, 78, resp. R - a - a).
 Skien (3 typer, hvorav 2 visseilig bedre enn kat.).
 Sarpsborg (58 A ikke, men 48 A, 60(?) A og 80(?) A, resp. a - b - R).
 Stavanger (66 og 76, flere typer av hvert).

Anm. vedr. avsnitt IV:

Mine vurderinger er stort sett lavere ansatt og forutsatt 3 sk posthorn eller 10 øre stolpeskrift. Når opptil 5 R kun veiledning for bytte. — Enkelte stempler er dog bedre enn bare R, f. eks. Brandesund, Røgsfjord. Sand i Senjen må vel være sine 4 R verd?

— — —

Til mine opplysninger fra dengang kan jeg i dag tilføye:

Næsodden Landpost. Kan det påvises, blir det allikevel som Bandakslid ikke å oppføre.

Bureau de Mer er påvist i flere eksemplarer.

Chrssand—Fr.havn som er påvist, fins også fra senere år som schweizerstempel: Bureau de Mer de Norvege Kristiansand—Frederikshavn.

Bergens Bypost 1868 er på bypostmerke. Pakkepost fra Sarpsborg i bruk antagelig i 1870—80-årene.

Mel liten antikva. Foreligger skriftlig beskrivelse av J. Jellestad.

Aasgaardstrand i stenskrift er påvist.

Koppang Jst.n (korrekt slik).

Opplysninger og rettelser til den «nye» katalogen.

Ad en-rings datumstempler på Norge nr. 1 (side 140).

Følgende er kjente: Grimstad, Hølen, Lillesand, Vallø (dessuten Bergen 58 A og Stangé).

Følgende eksisterer neppe: *Drammen* 46, *Porsgrund* 55, *Stavanger* 55, *Throndhjem* (dessuten *Haugesund*, som formentlig først fikk stempel i 1858).

Ad 3-rings nummerstempler på Norge nr. 1 (side 140).

Etter de av herr F. C. Svendsen innhentede opplysninger skal noe over 200 stempler være kjent. — Jeg håper herr Svendsen snarest vil offentliggjøre oppgavene i Tidsskriftet.

Ad en-rings datumstempler på Norge nr. 4 (side 140).

Jeg har følgende bemerkninger å gjøre: *Bodø* 63, ikke 58. *Christianssand* 48 og 58, men vel neppe 65? *Dal Jernbst* - ikke *Jernb.st.* *Eid i Søndhordl.* - ikke *Sundhordl.* *Flekkefjord* både 48 og 58. *Gjerestad* er kjent. *Haugesund* - sikkert 58, ikke 55. *Henningsvær* - trykkfeil. *Indhiteren* og *Jndvigen* - begge med «J», ikke med «I». *Kvænangen* formentlig feilskrift, da først fått stempel 1875. *Lereim* er kjent. *Sandøsund* 52 A, 60 A og 61 sten-skrift. *Saude* - feilskrevet *Sande*. *Silgjord* feilskrevet. *Stavanger* 55?, ikke 49. *Strømmen Jernbst* - ikke *Jernb.st.* *Thrygstad* er kjent. *Trogstad Jernbst* - ikke *Jernb.st.* *Vaagen* - sikkert 55 og 58 (ikke 63). *Vanelven* er kjent. *Vardø* 54 og 61 (ikke 58). *Porsgrund* - sikkert 55 og 58 (ikke 63).

Videre er følgende stempler kjente: *Arendal* 58, *Bolsø*, *Bø i Vesteraal*, *Dverberg*, *Espevær*, *Etne*, *Fikke*, *Fuse*, *Haabøl*, *Heggebostad*, *Hemsedal*, *Horten* 58, *Hølen*, *Kaafjord*, *Karlsø*, *Kinservig*, *Kjelvig*, *Levanger* 58, *Loppen*, *Manger*, *Nitedal*, *Nordland* (6 forskjellige), *Næsne*, *Rennebo*, *Repvaag*, *Ringebo*, *Sannæs*, *Sel*, *Skjærstad*, *Skonevig*, *Skudesnæs*, *Slidre*, *Slidre Østre*, *Smørhavn*, *Sund*, *Svelvig* 49, *Svinesund* 55, *Tansøen*, *Trondhjem*, *Ulfsten*, *Ullensvang*, *Ure*, *Urland*, *Vang*, *Vefring*, *Volden*, *Halse*, *Os*, *Hvidsten*.

Ad 3-rings nummerstempler på Norge nr. 4 (side 141).

Ifølge notater (oppgaver) fra flere samlere fra midten av 20-årene var da allerede kjent 337 nummerstempler. (Ingen anmerkning om håndskrevne.) Herav må Postmuseet ha over 300. Etter disse notater og katalogen og ellers av meg kjente blir kun følgende 32 nummerstempler å betrakte som ikke kjente:

34 - 39 - 89 - 108 - 115 - 147 148 - 154 - 175 - 188 - 196 - 202 - 206 - 208 - 214 - 270 - 275 - 278 - 286 - 291 - 294 - 324 - 332 - 338 - 351 - 369 - 373 - 376 - 377 - 378 - 379.

Ad en-ringstempler på røde merker.

Her er anført: «Stempler på røde antiquamerker er likeledes meget mindre verd enn på stolpeskriftmerker.» Linjen fra før burde ha vært holdt: kun verdsettelse på 3 skilling rød eller 10 øre utgavene 1877—1885.

Avsnitt I:

Bandakslid og *Haugesund* — se mine tidligere bemerkninger.
Høilandet — vel neppe provisorisk?
Syd-Krogøen — skal være *Sydkrogø*.
Næsodden Landpost og *Chrssand—Fr.havn* — se mine tidligere bemerkninger.

Avsnitt II:

Mandal 48 A er kjent på rødt.
Syd-Krogø er kjent på rødt.
Smørhavn er kjent på 4 sk Oscar.
Lovunden er kjent på nr. 13 og 14.
Mel — se mine tidligere bemerkninger.

Avsnitt III:

Alversund (trykkfeil)
Dal Jernbst - ikke *Jernb.st*
Jndhiteren - ikke *Indhiteren*
Lunde Th skal være: *i Lunde Th*:
Sørgjæslingerne - ikke *Sørgjæslingene*
Vikørstemplene - begge av prov. type.
Christiania Christianssand *stemplene* — se mine tidligere anførsler.

Avsnitt IV:

Jndhiteren og *Jndvigen* skrives konsekvent feil. *Stemplene* er tekstet med J — ikke med I.
Lesjeskogen - ikke *Lesjeskoven*.
Norheimssundet - også feilskrevet med *Norheimsundet*.

Fotografier De-No-Fil.

På DE-NO-FIL-utstillingen og de forskjellige arrangementer som fant sted under den ble der tatt atskillige fotografier. Tidsskriftets redaktør vil være takknemlig for å få tilsendt kopier av disse. Adresse: Postboks 46, Høvik.

«Norske poststempler etter 1845».

En redegjørelse fra O. F. K.

I anledning ovennevnte katalog, som ble utsendt for ca. ½ år siden av Oslo Filatelistklubb, vil klubbens Styre hermed få rette en hjertelig takk til herr Abr. Odfjell, Bergen, for hans saklige anmeldelse av katalogen. Anmeldelsen finnes på side 83 i nr. 5 av dette tidsskrift, og vi ønsker her spesielt å henvise til den i anledning vårt nedenstående svar på et par mindre saklige kritikker.

På side 115 i nr. 6 finnes et noe forbausende inserat av herrene Thrap-Meyer og Sanness, som begge var medarbeidere i katalogen. Det skal hertil kort bemerkes, at *den eneste befatning* førstnevnte har hatt med katalogen, er avsnittet om prefilatelistiske brev, som Styrets formann har bearbeidet sammen med ham gjennom dette tidsskrift, og som er inntatt i katalogen i nøyaktig form som vi var enige om. Ennvidere skal bemerkes at Styrets formann har forelagt herr Sanness *alle korrekturer* på de av ham utarbeidete avsnitt, hvilke han enten har returnert til ham eller direkte til trykkeriet, og han har også vært forelagt de avsnitt som er utarbeidet av herrene Melbye og Thune-Larsen og *uttalt seg rosende* om disse. Kritikken treffer unektelig først og fremst herrene Thrap-Meyer og Sanness selv, men det må også være oss tillatt å uttale, at et møte i O. F. K. burde vært det rette forum, og ikke dette tidsskrifts spalter.

Men på side 115 i nr. 6 finner vi også et inserat av en noe uvanlig karakter, Nemlig fra herr F. C. Moldenhauer, Bergen, som gir sin kritikk en form som hittil ikke har vært alminnelig innen norsk filateli, og som vi håper heller ikke skal bli det.

Om herr Moldenhauer kanskje ikke har lest herr Odfjells anmeldelse av katalogen, så hadde det iallefall vært ønskelig om han hadde lest følgende del av vårt forord til del II: «Både disse avsnitt og enkelte andre kan sikkert utarbeides bedre enn i den her foreliggende form, men styret ser det som den viktigste oppgave å få denne katalog utsendt snarest mulig, og så får det bli gjenstand for kommende krefter å foreta de rettelser og tilføyelser

som måtte vise seg nødvendig». Og han kan heller ikke være oppmerksom på katalogens side 142/48, som inneholder *rettelser og tilføyelser til del II*.

I sitt usakelige og odiøse innlegg sier bl. a. herr Moldenhauer at «hele katalogen smaker av brødnid fra O. F. K.s side», og at «hovedformålet er blitt å få katalogen ut for å redde O. F. K. fra å brenne inne med ca. 750 eksemplarer av del I». Det forbauser vel også andre enn oss at slikt kan skrives uten forutgående undersøkelser, det er jo intet mindre enn æreskrenkende påstander. Og det kan ikke bare skyldes herr Moldenhauers egen opplysning om, at han selv ikke er stempelsamler, at han skriver slik, — det må også ligge en subjektiv stillingstagen til grunn. Av hensyn til stempelsamlere og tidsskriftets lesere forøvrig skal vi tillate og å melde følgende fakta:

Katalogens del I ble utgitt ut i ca. 3000 eksemplarer i 1941, og for ca. 3 år siden begynte klubben arbeidet med del II, hvilket de fleste norske stempelsamlere bør ha hatt kjennskap til både gjennom klubbens møtereferater og gjennom personlige meddelelser gjennom styremedlemmene. Klubbens direkte utlegg til del II var ca. kr. 2 100.— inkl. klisjeer. Opplaget var 750 eksemplarer, hvorav ca. 100 nyttes som gaver og ca. 650 bringes på markedet, — d. v. s. et selvkostende av kr. 3.23 pr. eksemplar. Alt salg av katalogen foregår gjennom grossist, av hvem klubben mottar kr. 4.25 pr. eksemplar. Det må med andre ord selges nær 500 eksemplarer før klubben har sine utlegg dekket. *Del I leveres fullstendig gratis* og figurerer overhodet ikke i kalkylen. (Det sier seg selv hvilke svære omkostninger det ville bragt med seg å trykke denne omigjen i korrigert stand, derfor er den korrigert i del II.) Nevnte tall tror vi ville sette herr Moldenhauer og hans påstander i det rette lys.

Vi ønsker også å tilføye at alle innlegg av verdi, er medtatt i katalogen, om de har vært innsendt i rett tid. Kun et par innlegg, som kom inn under trykningens avslutning, måtte sløyfes. Noe av dette var

LISTE OVER OBJEKTER VED NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENINGS ANBUÐSAUKSJON

Alle minstepriser er angitt i norske kroner. Høyeste anbud får tilslaget. Hvis dette ligger mere enn 10 % over nest høyeste anbud, eller, hvis det er eneste anbud, over minsteprisen, blir tilslagsbeløpet redusert slik at det ligger 10 % over nest høyeste anbud, henholdsvis minstepris. Til tilslagsbeløpet kommer omsetningsavgift til Staten, f. t. 11,11 %.

Hvor intet spesielt er anført i listen, er merkene stemplet og i alminnelig god stand. For ustemplede merker med originalgummi, men med hengsler eller rester av hengsler, er anført «ust.», og for postfriske merker «pfr.». Dessuten er anvendt følgende bokstaver for å angi kvaliteter ut over det vanlige:

(a) = utsøkt, luksuseksemplar,

(b) = meget pent.

Anbud må — for å komme i betraktning — være auksjonskomiteens sekretær, bibliotekar Wilhelm K. Støren, postboks 417, Trondheim, i hende innen 30. november 1951.

Obj. nr.	Norges- kat. nr.	Zum- stein nr.	Norge:	Norges- kat. kr.	Zum- stein fr.	Min- pris kr.
1	1	1	4 sk. blå 1855, ristst. 12 str. (a)	30.00	22.00	30.00
2	1	1	4 » blå 1855, ristst. 11 str. (a)	30.00	22.00	30.00
3	1	1	4 » blå 1855, nr.st., smal marg høyre side ...	35.00		27.00
4	1	1	4 » blå 1855, datost., snauklipt på brevst. ...	40.00		35.00
5	1	1 I	4 » blå 1855, «Dobbeltfot», datost. (a)	400.00	280.00	425.00
6	2	2	2 » orange 1857 (b)	25.00	20.00	25.00
7	3	3	3 » lillagrå 1857 (b)	20.00	18.00	20.00
8	3	3	3 » lillagrå 1857, nr.st.	25.00		25.00
9	3	3	3 » lillagrå 1857 i par			50.00
10	4 a	4	4 » blå 1856 på brevstk. avst. «FJALIR 1862»			100.00
11	5	5 a	8 » vinrød 1856, høyre sentr.		16.00	20.00
12	5	5	8 » brunkarmin, 3-strip, nr.st. (b)			50.00
13	5	5	8 » brunkarmin, vert. par			25.00
14	6	6	2 » gul 1865	75.00	40.00	75.00
15	6	6	2 » gul 1865, norsk og engelsk stpl. (London), høyre sentr.			90.00
16	7	7	3 » lillagrå 1866, 2 stpl.	160.00	110.00	160.00
17	7	7	3 » lillagrå 1866, par, 1 merke defekt			220.00
18	9	9	8 » blekrosa 1863, høyre sentr.	25.00	16.00	25.00
19	9	9	8 » blekrosa 1863, par, brekk.			40.00
20	10	10	24 » brun 1863, høyre sentr.	40.00	24.00	40.00
21	13	13	3 » gråfiolett 1863, par			90.00
22	14	14	4 » blå, 4-strip			25.00
23	91	64	2 kr. rød 1907 (b)	18.00	15.00	16.00
24	94	68	1½ kr. ultramarin 1909, pfr. (a)	60.00	40.00	60.00
25	94	68	1½ kr. ultramarin 1909, ust. (b)	60.00	40.00	50.00
26	110/13	81/3, 96	1, 1½, 2, 5 kr. 1910/18, pfr. i 4-blokk (a)			32.00
27	do.	do.	1, 1½, 2, 5 kr. 1910/18, pfr. i 4-blokk med marg. (a)			32.00
28	158	124	30 på 45 øre Svalbard, pfr., helark			50.00
29	181/83	154/56	Nordkapp I 1930, ust. (b)	33.60	31.40	28.00
30	do.	do.	Nordkapp I 1930, pfr. (a)	33.60	31.40	28.00
31	do.	do.	Nordkapp I 1930, pfr. i 4-blokk			112.00

Obj. nr.	Norges- kat. nr.	Zum- stein nr.		Norges- kat. kr.	Zum- stein fr.	Min.- pris kr.
32	216	190	5 kr. fiolett 1938, tyd. datost.	25.00	20.00	20.00
33	216	190	5 kr. fiolett 1938, tyd. datost. (a)	25.00	20.00	22.00
34	216	190	5 kr. fiolett 1938 på p.p.-klipp	25.00	20.00	20.00
35	216	190	5 kr. fiolett 1938 på anv.-klipp med vert. par 2 kr.	35.00	29.00	25.00
36	246		20 øre rød, pl. I, 10-blokk inneh. 1 ekspl. «Luk- ket haledusk», pfr. (a)			20.00
37	259	233	20 + 80 øre rød Legion, par, pfr.	24.00	18.00	20.00
38	259	233	20 + 80 øre rød Legion, 16-blokk, pfr.			190.00
39	272	265	50 øre V med vm.	40.00	20.00	35.00
40	274/92	234/53				
	+ 267	+ 260	1 øre — 5 kr. V, pfr.	39.30		25.00
41	289/92	250/53	1 — 5 kr. V, pfr.	25.05	24.80	22.50
42		303	Londonutg. overtr. «London 17/5-1943», pfr. ...	125.00		160.00
43			Luftp.brev Tromsø—Hammerfest—Honningsvåg 13/7-1936, 1. sydtur, grønt stpl.	30.00		25.00
44			Luftp.brev Tromsø—Kirkenes 1/7-1938, 1. nordt.	40.00		40.00
45	217/19		Turistmerker, 1.-dagsbrev 20/4-1938	18.00		15.00
46	223/24		Nordkapp II, st. «Nordkapp 20/6-1938» (1. dag)			25.00

Obj. nr.	AFA nr.	Zumst. nr.	Danmark:	AFA kr.	Zumst. fr.	Min.- pris kr.
47	2 b	2	2 RBS. blå 1851 (b)	250.00	165.00	240.00
48	5	5	8 sk. grønn 1854 (b)	25.00	16.00	20.00
49	6	6	16 » grållilla 1854, litt knapp underkant	70.00	38.00	50.00
50	6	6	16 » grållilla 1854, smal marg høyre	70.00	38.00	55.00
51	8	8	8 » grønn 1857, knapp i underkant	30.00	18.00	20.00
52	10	10	16 » rødilla 1863	250.00	150.00	200.00
53	14	14	8 » gulbrun 1864, 1 slitt hj.tagg	30.00	18.00	20.00
54	15	15	16 » oliven 1864	30.00	18.00	25.00
55	19 y		8 » grå/brun 1870, omv. ramme, 2 stpl.	85.00		60.00
56	20 y		16 » grå/grønn 1870, omv. ramme, 2 stpl. — ellers utsøkt	150.00		125.00
57	21 y		48 » brun/lilla 1870, omv. ram., ust., pen farge	800.00		800.00
58	32	32	5 øre grønn 1882	15.00	8.50	15.00
59	67	67	5 kr. rød 1912 (a)	25.00	15.00	22.00
60	67	67	5 kr. rød 1912, 4-blokk			100.00
61	81	81	5 kr. rød 1915	25.00	15.00	22.00
62	81	81	5 kr. rød 1915, 4-blokk			110.00
63	82	82	80/12 øre grå/rødilla 1915, ust.	18.00	10.00	15.00
64	83	83	80/8 øre rosa 1915, ust.	18.00	11.00	15.00
65	85 x	85	27/1 øre oliven (b)	30.00	14.00	30.00
66	86 x	86	27/5 øre blå, høyre sentr.	25.00	12.00	25.00
67	132/43	135/46	4-blokker	22.00	12.00	20.00
68	145	148	15 øre fiolett 1925 (b)	25.00	14.00	20.00
69	160/66	165/71	7 øre-provisorier, ust.	17.20	10.60	17.00
70	181	184	50 øre grå 1929 (b)	35.00	18.00	30.00
71	182	185	1 kr. brun 1929 (a)	25.00	12.00	20.00
72	236/38	237/39	Dybbøl-blokker, ust.	18.00		15.00
73	Tj. 3 A	D. 3 A	16 sk. grønn 1871, 2 stpl., noen slitte tagger ...	90.00	40.00	50.00
74	P.færge					
	1		10 øre rød 1919/20, ust.	18.00		15.00
75	3		50 øre rød/sort (b)	50.00		40.00

Obj. nr.	AFA nr.	Zumst. nr.	Grønland:	AFA kr.	Zumst. fr.	Min.- pris kr.
76			1905. Par AFA 1 a, par 3 a og 1 stk. 4 a, 1, 5 10 øre på 2 adressekort	108.00		75.00
77	17—25	17—25	Overtr. «Danmark befriet 5. Maj 1945», ust. ...	85.00	60.00	80.00

Finnland:

78	2	2 x	10 kop. rød 1856, loddr. str. papir, litt blekt, dato- og blekkann.	125.00	200.00	70.00
79	19	19	1 mk. filotett 1875/81	35.00	24.00	30.00
80	25	25	5 mk. grønn/rosa	150.00	120.00	140.00
81	26	26	10 mk. brun/rosa	160.00	120.00	150.00
82	32—34	32—34	1—10 mk. 1889/94 (a)	38.30	24.75	38.00
83	35—44	35—44	1—50 kop. 1891, ust.	38.50	31.60	38.50
84 a	45	45	1 r. brun/orange 1891, ust.	22.00	15.00	22.00
84 b	46	46	3 r. 50 k. sort/grå 1891 (a)	100.00	65.00	95.00

Island:

85	2	3	4 sk. rosa 1873, pfr. i par, sentr. ø. v.			25.00
86	2	3	4 » rosa 1873, ust. i 3-strip, sentr. ø.v.			42.50
87	2 B	3	4 » rosa 1873, ust., bra sentrert	75.00	50.00	55.00
88	3	4	8 » brun 1873, pfr., 3-strip, sentr. høyre			60.00
89	3	4	8 » brun 1873, pfr., pent sentr. (b)	30.00	20.00	20.00
90	3	4	8 » brun 1873, pfr. (a)	30.00	20.00	20.00
91	3	4	8 » brun 1873, pfr., pent sentr., noen slitte tagger	30.00	20.00	16.00
92	3	4	8 » brun 1873, leil.st., sentr. ø. v.	25.00		18.00
93	4	5	16 » gul, leil.st., par (a)	80.00		40.00
94	4 B	5	16 » gul, pfr., uregelm. tagging	30.00	18.00	24.00
95	4 B	5	16 » gul, ust. hj.par med margin, sentr. ø.			40.00
96	4 B	5	16 » gul, ust. par med margin, sentr. v.			40.00
97	125/39	126/40	Alltinget 930—1930, ust., komplett	82.50	78.10	75.00
98	141	125	10/5 kr. brun/blåsort (b)	35.00	28.00	35.00
99	171/73	172/74	Hópflug Itala 1933, ust.	700.00	490.00	675.00
100	219/22	215/18	Verdensutst. New York, overtr. «1940», ust.	68.00	38.00	65.00
101	Tj. 1 B	D. 1	4 sk. grønn 1873, ust., par u/ gummi			15.00
102	Tj. 2	D. 2	8 sk. lilla 1873, ust., u/ gummi			30.00
103	Tj. 59	D. 59	10 aur blå, ust.	15.00	9.00	15.00

Sverige:

105	3	3	6 » » sentr. v., fliset tagg	450.00	240.00	200.00
106	5	5	24 » » teglrød, 1 tagg mangler, sentr. ø. v.	850.00	400.00	500.00
107	6	6	1 » » sort 1856	50.00	26.00	40.00
108	12	12	50 øre rosa 1858	25.00	13.00	23.00
109	26	26	1 riksd. brun/blå 1872, hårdt stemplet	20.00	11.00	15.00
110	77—87	79—89	Landstorm I, ust., komplett	66.25	33.10	60.00
111	88—97	90—99	—»— II, komplett (b)	144.50	65.45	135.00
112	87	89	—»— I, 10 ø. + 4.90 kr./5 kr. blå (a)	55.00	30.00	50.00
113	94	96	—»— II, 10 + 40/24 ø. fiolett (b)	25.00	9.00	20.00
114	97	99	—»— II, 10 + 90 ø./1 kr. brun/blå, sentr. v.	90.00	40.00	75.00

Obj. nr.	AFA nr.	Zumst. nr.		AFA kr.	Zumst. fr.	Min.- pris kr.
116	159/73	169/83	Verdenspostkongress 1924, komplett	255.20	140.00	200.00
117	174/88	184/89	Verdenspostfor. jubileum 1924, komplett (b) ...	263.30	142.50	225.00
	+ 175 y	+ 185 IV				
118	296	276	20 kr. Svaner, ust.	50.00	26.00	40.00
119	Tj. 4 B	D. 4 b	6 øre grå, ust.	90.00	40.00	75.00

Albania:

120	15	14	1 pi blå 1913 på brevstykke	300.00	160.00	100.00
121	312/25	296/309	Overtr. italiensk adm. inkl. luftpost, ust.	24.00	13.50	15.00
122	419/24	403/08	Overtr. Republika Popolare, ust.	25.00	16.00	15.00
123	425/30	409/14	Røde Kors kongress 1946, pfr.	40.00	25.00	25.00

Belgia:

124	3 a	3 I	10 c. brun 1849/50 (b)	25.00	18.00	22.00
125	4 a	4 I	20 c. blå 1849/50	20.00	15.00	17.00
126	5	5 II	40 c. rød 1849/50, Bryssel stpl.	40.00	30.00	35.00
127	9	9	40 c. rød 1858/61	40.00	25.00	35.00
128	34	34	5 fr. mørk rødbrun 1869, ust., sentr. v., 2 sv. tg.	650.00	450.00	450.00
129	34 a	34 a	5 fr. gulbrun 1869 (b)	400.00	325.00	375.00
130	110/12	110/12	Røde Kors 1915, tagg. 14	17.50	6.00	15.00
131	129/42	128/41	Røde Kors 1918, komplett på 2 brev	583.00	375.00	550.00

Bosnien:

132	63	63	72 h. rød 1912 (b)	30.00	20.00	25.00
133	112	116	10 kr. fiolett 1916/17 (a)	25.00	17.50	20.00

Danzig:

134	Tj. 13	D. 13	2 mk. grå, ust.	22.00	11.00	15.00
-----	--------	-------	----------------------	-------	-------	-------

Polsk post i Danzig:

135	1—34	1—34	Komplett, pfr.	527.40	252.50	400.00
136	17	21	1 zl. sort/gullig	18.00	11.00	15.00

England:

137	18	18	3 p. rosa 1862	35.00	20.00	28.00
138	39	39	6 p. gråsort 1872/73	20.00	10.00	17.00
139	49	49	10 sh. skifergrå 1878	300.00	160.00	250.00
140	50	50	1 £ brunfiolett 1878	400.00	220.00	350.00
141	54	54	2 sh. rødbrun 1880, sentr. høyre	400.00	250.00	300.00
142	85	85	1 £ brunlilla 1882/84, 3 stpl.	250.00	150.00	200.00
143	99	99	1 £ grønn 1891	125.00	65.00	125.00
144	117	117	1 £ grønn 1902, noen svake tagg., pent stpl. ...	100.00	55.00	50.00
145	168	168	1 £ sort 1929, pfr.	250.00	140.00	225.00

Obj. nr.	AFA nr.	Zumst. nr.		AFA kr.	Zumst. fr.	Min.- pris kr.
Frankrike:						
146	242	239	1.50 + 3.50 fr. lilla 1930, ust.	20.00	9.00	15.00
Gibraltar:						
147	61	61	2 sh. lilla/blå 1907/12 (a)	50.00	32.00	40.00
Hamburg:						
148	2	2	Sch. brun 1859 (a)	60.00	45.00	50.00
Hellas:						
149	14	13	20 l. blå 1861/62 (a)	40.00	60.00	32.00
150	62 a	68 A	40 l. lilla 1895, venstre sentr.	20.00	15.00	16.00
151	141	149	3 dr. lysoliv. 1906 (a)	18.00	14.00	15.00
152	358/60	396/98	Zeppelin 1932, komplett (a)	27.50	19.25	20.00
Italia:						
153	315	366	7.70 l. grønnblå 1931, ust.	90.00	40.00	80.00
154	Tj. 9	D. 9	5.25 + 44.75 l. grønn/fiolett/rød, pfr.	400.00	220.00	350.00
155	Tj. 10	D. 10	10 l. skifergrå, ust.	125.00	70.00	110.00
Latvia:						
157	27—29	26—28	5—35 kop.	25.50	17.50	20.00
156	11	11	25 kop. grå	20.00	12.00	15.00
158	73—77	71—75	Provisorier 10—100 r./50 k. 1921, ust.	90.00	61.00	65.00
159	78/79 B	76/77 A	Luftpost 1920/21, utagget, ust.	44.00	24.00	27.00
Liechtenstein:						
160	11—16	11—16	5 h.—2½ k./20 h. 1920 (a)	36.50	22.00	30.00
161	46a/52a	46A/52A	2½—15 r. 1921, ust.	25.75	15.95	20.00
162	47	47 B	5 r. orange 1921, ust.	70.00	35.00	55.00
163	173	150	10 fr. lilabrun/gul 1939/41, original 4-blokk, ust.			225.00
164	202/06	166/70	20 r. — 2 fr. 1942, ust.	18.00	6.50	15.00
Litauen:						
165	9—12	9—12	10—30 sk. 1919 (b)	30.00	17.50	23.00
Lombardiet (AFA), Østerrike (Zumstein):						
166	17 A	56	10 s. blå 1863, pfr., 10-blokk			30.00
Luxemburg:						
167	Tj. 65	D. 46	5 fr. orangebrun 1882, ust.	20.00	11.00	16.00
Memel:						
168	10	26	1.25 mk. grønn 1920, pfr.	20.00	11.00	15.00
169	45	45	60 pf./40 c. rød/blå, ust.	35.00	20.00	30.00
Monaco:						
170	10	10	5 fr. karm./grønn, 2 svake tagger, ust.	800.00	550.00	400.00

Obj. nr.	AFA nr.	Zumst. nr.		AFA kr.	Zumst. fr.	Min.- pris kr.
Nederland:						
171	3	3	15 c. orange 1852 (a)	70.00	35.00	50.00
172	11	11	25 c. mørkfiolett 1867, venstre sentr.	30.00	16.00	20.00
173	12	12	50 c. gullgul 1867	60.00	35.00	40.00
174	48	48	5 g. grønnbronse/brunrød 1891/96, litt sterkt stemplet	175.00	80.00	125.00
175	68	68	10 g. orange 1901/06	200.00	110.00	175.00
176	94	90	2½ g. fiolett 1913	20.00	10.00	15.00
177	96	92	10 g. rødorange/gul 1913	200.00	100.00	150.00
Oldenburg:						
178	13	13	2 gr. rød 1861, ust. m/ kraftig hengsel, snaut ...	275.00	180.00	150.00
179	14	14	3 gr. gul 1861, ust. m/ kraftig hengsel, snaut ...	350.00	225.00	250.00
Polen:						
180	1	1	10 k. blå/rosa 1860	85.00	55.00	75.00
Romania:						
181	8	8	3 pa. gul, ust., uten gummi	35.00	22.00	20.00
Russland:						
182	39	39	7 r. sort/gul 1884	200.00	125.00	200.00
Saar:						
183	18—31	18—31	5 pf. — 10 mk.	869.45	448.40	650.00
Serbia:						
184	8 A	10	2 p. brun 1868, pfr. (a)	35.00	35.00	30.00
Slovakia:						
185	22	23	10 kr. blå 1939, pfr.	300.00	180.00	225.00
186	68/70	100/102	50 h. — 2 kr. 1941, ust.	28.00	17.00	25.00
Sveits:						
187	15	15 II	5 r. sort/rød/blå på brevstykke	150.00	80.00	75.00
188	16	16 II	10 r. gul/sort/rød	25.00	16.00	15.00
189	21	17 II	5 r. blå/rød, beskåret høyre	45.00	25.00	22.50
190	25	20	15 r. rød	50.00	30.00	25.00
191	Tj. 36	B.I.T. 5	30 c. brun/grønn	75.00	30.00	60.00
Tsjekkoslovakia:						
192	18	6	10 h. gulgrønn 1918/20 (b)	20.00	14.00	17.00
193	20	9	20 h. rød 1918/20 (b)	125.00	75.00	105.00
194	52	167	400 h. brun 1920, ust.	15.00	14.00	15.00
195	54	169	600 h. fiolett 1920, pfr. (a)	18.00	12.00	15.00
196	77	luftp. 6	250/400 h. luftpost, pfr. (a)	25.00	20.00	22.00

Obj. nr.	AFA nr.	Zumst. nr.		AFA kr.	Zumst. fr.	Min.- pris kr.
Tyskland:						
197	1	1	1/4 gr. fiolett 1872	35.00	22.00	30.00
198	16	16	1/4 gr. fiolett 1872	25.00	18.00	21.00
199	21	21	2½ gr. rødbrun	18.00	12.00	15.00

Ungarn:						
200	139	159	1 kr. rødbrun 1914, ust.	50.00	25.00	30.00
201	140	160	2 kr. blå 1914, ust.	20.00	14.00	15.00
202	141	161	5 kr. brunlilla 1914, ust.	18.00	11.00	15.00

Vatikanstaten:						
203	10	10	50 b. blå 1852	500.00	275.00	350.00
204	11	11	1 sc. rosa 1852	900.00	550.00	700.00

Østerrike:						
205	138	148	10 kr. blå/oliv./brun 1908, pfr.	100.00	55.00	90.00
206	458	518	50 + 50 gr .blå 1932, ust.	20.00	9.00	17.00
207	501	560	10 sch. mørkblå på «Spendekarte»	250.00	125.00	200.00
208	582/604	672/94	Graz-provisorier 1945, pfr., komplett	40.00	26.00	30.00

Bulgaria:						
209	P. 1	P. 1	5 st. orange 1884	30.00	22.00	20.00

Russland:						
210			224 merker + 2 miniatyrark fra tiden 1942—46, ustemplet	ca. 550.00		400.00

Forts. neste side.

ANBUD

Fra
(navn)

.....
(adresse)

**NB! Merkene sendes mot postoppkrav. Eventuell reklamasjon
må skje innen 3 — tre — dager etter mottakelsen.**

Anbudsliste på baksiden.

Obj. nr.	Yvert nr.		Yvert fr.	Min.pr. kr.
U. S. A.:				
211	47	24 c. fiolett 1870	3 000.00	50.00
212	106	50 c. rødorange 1894	1 350.00	25.00
213	107	1 \$ sort 1894	5 000.00	90.00
214	138/43	1—10 c. 1901	1 940.00	25.00
215	162	5 c. blå 1904, pfr., med marg	2 000.00	35.00
216	263/64	2—5 c. 1925	1 175.00	15.00
217	luft 1—3	1—24 c. 1918, ust.	4 900.00	75.00
218	Tj. 50	10 c. fiolett 1873, Justice	1 000.00	20.00
219	Tj. 90	24 c. brun 1873, Treasury	2 000.00	30.00
220	P. 14	50 c. brunkarm. 1891	2 250.00	32.00
221		Avismerker nr. 13, 21, 37: 12 c., 1.92 \$ og 5 \$ 1875/95, ust., nr. 21 uten gummi	5 900.00	50.00
Bahamas:				
222	3	4 p. rosa 1861, ust., uten gummi	3 000.00	60.00
Hawaii:				
223	5	5 c. blå 1853, ust.	1 500.00	40.00
Queensland:				
224	62	£ 1 grønn 1891, ust.	2 500.00	25.00
Sierra Leone:				
225	3	6 p. fiolettbrun 1872, ust.	4 500.00	35.00
Southern Nigeria:				
226		£ 1 fiolett/grønn 1902/04, overtr. Specimen		60.00
Virgin Islands:				
227	10	2½ p. brunrød 1880, ust.	3 750.00	37.50
228	10	2½ p. brunrød 1880	3 750.00	37.50

Obj. nr.	Beskrivelse av objektet	Kr.	Anm.

godt, noe mindre godt — og der skal her tilføyes at de vanlige prinsipper har vært fulgt ved bedømmelse av slikt, nemlig at der må *foreligge beviser* for de ting som skal medtas eller sløyfes.

Ingen av stempelkatalogene er noe økonomisk vinning for O. F. K., og vi har ingenting imot at andre forsøker å lage noe bedre, men vi har våre tvil om at noen vil ta det økonomiske løft og det arbeid som må til. Og vi vet bedre enn noen, at medarbeidere som vil ofre noe, er det alltid vanskelig med, men kritikere som ikke har ydet noe, er det alltid nok av.

Forøvrig anser vi herr Odfjells uttalelser som gode nok for oss og vårt arbeide, — for ham er det viktigste å trekke de gode sider fram i en sak, og håpe at de mindre gode kan bli bedre. Om herr Moldenhauer eller andre har den samme oppfatning får bli deres egen sak, men vi tror at det vil *gagne norsk filateli* om fram-

tidige diskusjoner blir holdt på et annet nivå enn det, som herr Moldenhauer har søkt å dra de ned til.

Vi tror med nærværende også å ha gitt tilstrekkelig svar til herr Lyder von Tangen, — også fra Bergen, — av hvis kritikk det blir uhyre lite tilbake om vi går i detalj med vårt svar. Dette passer imidlertid ikke i dette tidsskrifts spalter, og også han kunne fått vite hva han ønsket i direkte brevveksling med O. F. K. — Et skoleeksempel kunne imidlertid være på sin plass: Herr Sanness sier at MEL *ikke* eksisterer, og herr von Tangen *det motsatte!* Hvorfor har da ikke O. F. K. rett? Det hadde sikkert vært fornuftig av herr von Tangen om han hadde fulgt redaktørens oppfordring om foreløpig å trekke sin artikkel tilbake!

Oslo Filatelistklubb.

Styret.

De-No-Fil utstillingen

25. august—2. september 1951.

*Hvordan den ble til og hvordan den var,
sett med festfilatelistiske briller.*

Lenge før jul 1950 begynte forarbeidene til DE-NO-FIL-utstillingen. Tanken var framkastet av vår kjære, lille, store Arnstein Berntsen. Styret i O.F.K. godtok den, kanskje uten å tro noe særlig på den, men når A. B. vil en ting, så blir det til noe. Har en utstilling noen gang vært én manns verk, så er denne det i fullt mon. Det enestående forarbeid, den glødende interesse for saken og den fabelaktige energi som A. B. har utviklet i denne sak, er helt eventyrlig. Undertegnede som hadde høve til å følge det kjempearbeid som A. B. nedla, måtte — for hver uke som gikk — mer og mer beundre hva dette lille atom-fantomet utrettet. At han er kommet på feil plass her i livet, er sikkert — selvfølgelig burde han vært generalsekretær for en større veldedighetsinstitusjon. For maken til å overvinne alle vanskeligheter av teknisk og økonomisk art skal en vel lete lenge etter. Alle sine forbindelser og bekjentskaper utnyttet

han til det aller ytterste til fordel for De-No-Fil.

Første store vanskelighet var passende lokaler — vi har ikke slike lokaler i Oslo, sa man til A. B.; neste dag hadde han byens beste og flotteste lokaler klare, og naturligvis til en meget rimelig pris. Vi har ikke rammer, og det blir for dyrt å lage og for dyrt å leie fra utlandet, sa man. A. B. visste råd. I samarbeid med fagfolk konstruerte han personlig en ramme som var billig å lage og som fullt ut svarte til formålet. Et passende antall firmaer ble forespurt, og A. B. presset prisen ned til et meget rimelig nivå. Men glass er dyrt, sa vi — glasset skaffet A. B. gratis. Men kartong i slikt kjempeformat kan ikke skaffes i dag og vil i alle fall koste så altfor meget å framstille, sa papirgrossistene. A. B. fikk en kartongfabrikk til å spesiallage kartongen — på kort tid og gratis! Og naturligvis var det også han som gjennom sine nære forbin-

delser med våre hoffkretser fikk utvirket at H. M. Kong Haakon stilte seg som utstillingens høye beskytter. — Ja, dette er bare 4—5 eksempler, men helt karakteristiske for alle de mange, mange store og små detaljer som A. B. ordnet — og ordnet gratis eller billig! O.F.K. har all grunn til å gi sin nåværende formann A. B. all honnør for dette kjempearbeid som han her ytet til beste for sin klubb og for norsk filateli.

Selvfølkelig kunne en ikke unngå at en slik fantastisk energi som utstillingens selvskrevne president utviste, måtte smitte — spesielt da på hans nærmeste medarbeidere som etter hvert ble utnevnt og kom i arbeid. I første rekke gjelder det utstillingskomiteens formann, Per Gellein, og generalsekretær Tor Holtan, og dernest de øvrige komiteers formenn — Bjarne Grøntvedt og Jarle O. Stensdal. Men også det arbeid som de mange komitémedlemmer og andre interesserte ytet, dels under forberedelsene og dels mens utstillingen sto på, fortjener den aller største anerkjennelse. Å nevne alle disse her vil være ugjørlig, men sekretæren Hein Torgersen og kassereren Sven Chr. Francke skal være nevnt uten noen som helst forkleinelse for de navnløse. Kassereren får jo sikkert det lengste arbeid, for den regnskapsmessige avslutning vil pågå ennå i lang tid. O.F.K. skylder også sine representanter i utlandet, Eigil Rathje for Danmark, Rainer Ahonius for Finnland og Georg Menzinsky for Sverige, stor takk for det uegennyttige arbeid som disse herrer ytet. At en gjør dette eller hint for sin egen klubb, er forståelig — men at en nedlegger store tjenester for en klubb en ikke har noen nytte eller særlig hygge av, til og med i et fremmed land, det synes meg å være all ære verd, og O.F.K. vil alltid stå i stor takknemlighetsgjeld til disse sine representanter. Uten tvil skyldes vel det meget gode frammøte til utstillingen fra våre nordiske broderland, nettopp det gode arbeid disse herrer ytet.

Dessverre er det ikke tatt opp noen statistikk over hvor mange arbeidstimer de nevnte og unevnte tilsammen ytet for å stable De-No-Fil på benene, men at det blir firesifrete tall, er helt sikkert. En slik utstilling er en kjempeoppgave, og det er vel tvilsomt om noen hadde gitt seg i kast med den, hvis de på forhånd hadde visst hvor stor oppgaven i virkeligheten var.

Etter at anmeldelsesskjemaene begynte å strømme inn, viste det seg snart at interessen blant samlerne var meget stor, og en var snart klar over at utstillingens filatelistiske suksess var sikret. Til de konkurrerende klasser ble det i alt innsendt 131 samlinger — derav 13 norske juniorsamlinger. I æresklassen ble det stilt ut 10 samlinger, og i klassen utenfor bedømmelse 11 samlinger.

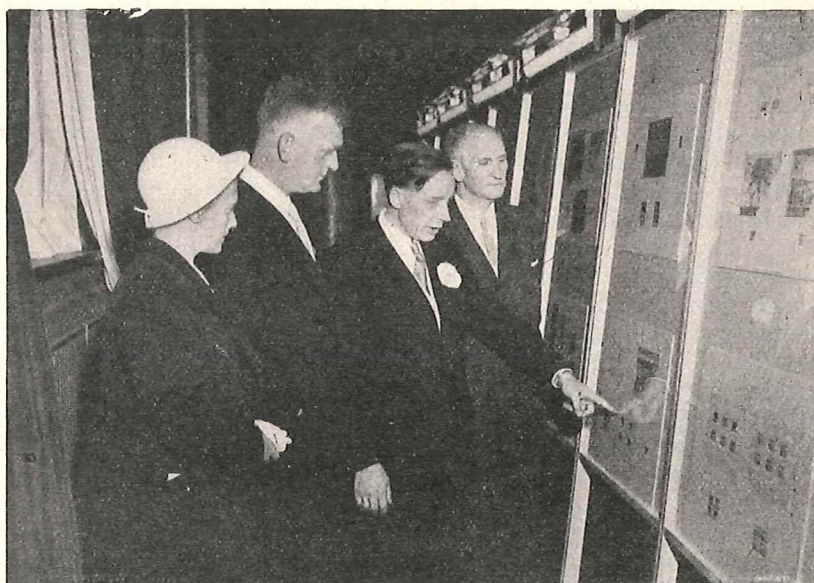
Det var samlere fra 9 land som bæret De-No-Fil med sine samlinger — nemlig Danmark, Finnland, Island, Norge, Sverige, England, Holland, U.S.A. og Argentina. — Norge var representert med 48 samlere + 13 juniorer, Danmark hadde 21, Sverige 17, Finnland 9, U.S.A. 5, England 4 og Argentina, Holland og Island med én utstiller hver.

Til alt hell disponertes utstillingslokale i god tid før åpningen, slik at en allerede hadde en god del av samlingene på plass da pressen etter en liten lunsj ble vist rundt. Dette var torsdag før utstillingens åpning. Fredag kom resten av samlingene på plass, og handlerne ble ferdige med sine stands, så alt var klappet og klart da den offisielle åpning skulle finne sted, lørdag den 25. august kl. 13. Dessverre ble H. M. Kongen forhindret fra å være til stede, men det var ellers en meget eksklusiv skare uten- og innlandske personligheter som var møtt fram. Også corps diplomatique var representert ved den finske minister. Etter en kort innledning av utstillingens president, Arnstein Berntsen, og en tilsvarende velgjørende kort oversikt ved utstillingskomiteens formann, Per Gellein, erklærte samferdselsministeren, Nils Langhelle, i en grei og sympatisk framført tale, utstillingen for åpnet. Det celebre selskap — med statsråden og hans sjarmerende frue i spissen — beså deretter utstillingen, som nå i ferdig stand virkelig tok seg praktfull ut i de ualminnelig vakre saler. Den var virkelig en fryd for øyet — og alle, filatelister og legfolk, ut- og innlendinger, var begeistret.

Vi som hadde stelt med denne saken i så mange måneder og som til slutt, mer eller mindre motvillige, var gått opp i den med liv og sjel, så den var blitt litt av en æres- og hjertesak for oss, merket straks at gjestene var fornøyd, og pustet unektelig lettet ut da vi merket at stemningen gikk i utstillingens favør.

I 1½ time beså de innbudte gjester

*Fra utstillingens åpning.
Fra venstre: Fru stats-
råd Langhelle, statsråd
Langhelle, kunsthandler
Berntsen og postdirektør
Sten Haug.*

samlingene, hvorpå man gikk ned i 1ste etasje, hvor det første festfilatelistiske evenemang skulle gå av stabelen — åpningslunsjen. Etter at alle hadde funnet sine plasser, ønsket festkomiteens formann, Bjarne Grøntvedt, på sin sedvanlige lette, uformelle måte gjestene velkommen og slo dermed straks an den tonen av god festfilateli som siden holdt seg gjennom hele De-No-Fil-uken.

Etter laksen — som var god, men temmelig snau, hvilket dog ikke var festkomiteens feil — talte postdirektør Sten Haug for det gode samarbeid mellom Postverket og filatelistene. — Arnstein Berntsen talte for gjestene og uttrykte sin glede over at så mange fremragende personligheter av den internasjonale filateli hadde funnet veien til De-No-Fil-utstillingen, og var takknemlig for at vi i O.F.K. nå kunne gjøre gjengjeld for all den gjestevennlighet som var vist oss ved de forskjellige utstillinger og møter rundt om i Norden og Europa for øvrig. — På Oslo bys vegne holdt viseordfører Stranger en særdeles morsom og vellykket tale for filatelistene, som han ikke tidligere hadde stiftet bekjentskap med. Et bekjentskap som var dobbelt behagelig, sa han, fordi vi ikke hadde brydd kommunen med henstilling om hjelp og fordi filatelistene tydeligvis var hyggelige festmenn også. Stranger dvelte også ved det estetisk tiltalende inntrykk som en slik frimerkeutstilling gjorde på en ikke-filatelist. Med andre ord en bekreftelse på at

de som hadde arrangert utstillingen, hadde fått den til så den virket pen og ordentlig. Statsråd Langhelle takket til slutt lunt og hyggelig for maten.

Mens lunsjen ebbet ut, kom den hyggelige melding om at publikum sto i kø for å komme inn, og da man kom opp i utstillingssalene igjen, var det ganske mange utstillingsbesøkende overalt.

På utstillingens annen dag, søndag 26. august, hadde Norsk Filatelistforbund i forbindelse med O.F.K. tillyst et uformelt nordisk filatelistmøte på Holmenkollen Turisthotell. I et antall av ca. 50 var det møtt fram representanter for norske og de andre nordiske lands klubber og forbund. Møtet ble greit og saklig ledet av N.F.s formann, F. Walter-Johannessen. Det er ikke her stedet for referat fra dette møte, jeg skal bare kort nevne at samtlige talere, fra alle de nordiske land, var skjønt enige i betydningen og ønskeligheten av et nordisk samarbeid, men det måtte ikke skje i tvangsmessige former. Møtet, som sikkert betydde en styrkelse av den nordiske samarbeidstanke, varte i et par timer. — Kl. 16 ble man oppfordret til å gå til bords til middag samme sted. Det var nå kommet en hel rekke gjester — spesielt damer — til stede, og straks man hadde rukket å sette seg, gikk samtale og latter som en dur over hele salen; stemningen var utpreget god og festfilatelistisk hele tiden. Det var ingen offisielle taler, men de som tok ordet allikevel, var vittige og kvikke, så stem-

ningen ble ikke brutt. Personlig hadde jeg det særdeles morsomt ved mitt hjørne av bordet, så jeg husker faktisk ikke hvem som talte om hva, bortsett fra King-Farlow som brakte en hilsen fra «The Royals», London, og bergensklubbens formann — F. C. jr. — som talte for damene, og min borddame til venstre, fru F. C., som ikke talte for herrene, hvilket dog ikke var min skyld, det forsikret hun meget bestemt. En høytidelighet fant dog sted ved denne særdeles hyggelige middag, og det var da N.F.-presidenten utdelte norsk filatelisk høyeste utmerkelse, sølvløven, til Abr. Odfjell og Nils Strandell. Begge utnevnelser ble meget sterkt applaudert, så det var tydelig at de var populære.

Mandag, tirsdag og onsdag var det ingen offisielle festtilstelninger, men diverse private arrangementer. Av disse skal her nevnes det hyggelige «hageselskap» som utstillingskomiteens formann, Per Gellein, og hans frue ga for et førti-tall, vesentlig utenlandske, gjester mandag middag, og «hageselskapet» som De-No-Fil-presidenten A. B. og hans frue ga onsdag for vel 60 damer og herrer. Begge steder måtte selskapene flytte inn på grunn av været, som ikke gjorde det tiltalende akkurat å slå seg ned i det grønne. Men dette la ingen demper på gjestene, som lot til å hygge seg riktig godt begge steder, hvilket ikke var så rart, for traktementet var strålende, og vertskapet sjarmerte sine gjester som seg hør og bør og vel så det.

Mandag kveld var juryen, observatørene og noen få andre invitert til en «jury-middag» av juryens formann, Abr. Odfjell. Denne særdeles utsøkte, og stilige middag vil for de 14 deltakere stå som et varig minne om en helt enestående fest — for make til utsøkt meny og strålende vertskap skal man lete lenge etter. Vi vet nok at bergenserne er flinke festfilatelist, men Abr. Odfjell overgikk dem alle ved dette høve. Det ble holdt mange taler ved bordet, men først og fremst nyttet A. B. anledningen til å takke juryen med dens formann i spissen. På grunn av vertens fabelaktige gjestfrihet ble stemningen faretruende høy utover kvelden og kulminerte iallfall for to av selskapets herrer inne hos Bergensformannens frue, som (sammen med sin mann vel å merke!) tilfeldig bodde på samme hotell hvor Odfjell ga sin middag. Fruen var selvfølgelig forlengst gått til sengs, men tok

smilende blid imot de unektelig noe opprømte nattlige oppvartende kavalierer.

Siden jeg her er kommet inn på juryen, vil jeg nytte høvet til å fortelle litt fra dennes arbeid. For første gang hadde undertegnede anledning til å se en internasjonalt sett høytstående jury i arbeid på nært hold. Det vesentligste av dens arbeid pågikk i de fem første utstillingsdager, og det som slo undertegnede mest, var den grundighet og sikkerhet i sine bedømmelser som kjennetegnet denne jury. Abr. Odfjell ledet arbeidet med ro og verdighet, og hans grundige kunnskaper i alt som har med filateli og utstillinger å gjøre, var enestående. Ikke mindre er selvfølgelig Nils Strandells kunnskaper, og hans evne til sikker og trefende å karakterisere en samling er helt frapperende. Hans ufattelige hukommelse og enestående sans for poenger og kvikke og morsomme måte å gjengi historier og opplevelser på, gjorde møtene både verdifulle og morsomme. Men også Danmarks representant, den blide, vennlige Ch. Holm, og den saklige finske representanten Elis Lundmark øste av sine store filatelistiske kunnskaper, som ikke ble stilt i skyggen av deres eldre kollegers. Også den yngre norske jurymann Dan Thune-Larsen overbeviste ved sin sikre bedømmelse, som aldri stakk av fra hans mer erfarne kollegers. Uten tvil har vi her sørget for en ettervekst som vi vil ha all grunn til å kunne stole på ved enhver nasjonal og internasjonal jury. Et moment som jeg også synes det var særlig hyggelig å legge merke til, var at hverken den danske, finske eller svenske jurymann noengang forsøkte å forfordle sine landsmenn ved bedømmelsen. Tvert imot; helt karakteristisk var en diskusjon mellom Holm og Strandell, hvor den førstnevnte framhevet en svensk samling — mens Strandell gikk inn for en dansk! Strandell lot seg til slutt overbevise av Holms saklige argumenter — noe som tjener begge herrer til like stor heder, synes jeg.

Jeg vil også få nevne at det som i aller første linje betyr noe for disse internasjonalt trente jurymenn, er kvaliteten. Mitt råd til alle som tenker på å stille ut sine samlinger, er derfor: sørg først og fremst for at kvaliteten er best mulig. Men selvfølgelig spiller også de filatelistiske kunnskaper en meget stor rolle. Jeg kan også si det slik, at de eneste harde ord jeg hørte av jurymedlemmene om ob-

jekter eller samlinger, var når det var åpenbart dårlig kvalitet til stede.

Men tilbake til festfilatelien. Torsdag var det arrangert utflukt til Sundøya, og de gode makter som synes å ha holdt sin hånd over De-No-Fil fra første stund, ga oss nettopp det som trengtes denne dag: vakkert vær — varmt og med strålende sol over Tyrifjorden og Ringerikes vakre natur. Det hadde først meldt seg vel 60 deltakere til denne tilstelning, som foregikk med buss direkte fra utstillingen, men på grunn av det dårlige været i dagene forut hadde mange trukket seg. Da så den strålende dagen opprant, strømmet etteranmeldelsene inn, og til slutt var det ca. 90 damer og herrer som nøt godt av den strålende turen. Det tjener festkomiteens formann og restauranten til største ære at det på så kort varsel ble mulig å få alle med. Et stort hell var det at det svenske utstillingsbesøket som var kommet med buss direkte fra Stockholm, hadde ledige plasser i sin buss, som lederen meget elskverdig stilte til festkomiteens disposisjon. — Lunsjen på Sundøya forløp også i beste stemning og var velsignet fri for taler. Det var bare Grøntvedt som humoristisk og liketil ønsket velkommen til bords, samtidig som han opptrådte som guide for bussturen og for taubaneturen opp til Kongens Utsikt, som de fleste av lunsjdeltakerne nyttet høvet til å ta etter lunsjen. Det var absolutt bare én mening om at dette arrangementet var helt vellykket, og det er nesten et spørsmål om det ikke overstråler De-No-Fil-utstillingens siste offisielle tilstelning — hovedjubileumsfestmiddagen fredag 31. august.

Den fant sted i Hotell Bristols festetasje og forløp vellykket fra gjestene kom — damene i sine strålende toaletter og herrene i galla med ordener og bånd både på kryss og tvers — til de siste av de ca. 140 uten- og innenlandske filatelistiske størrelser og de innbudte fra stat, kommune og postverk, nesten alle med damer, hadde forlatt Bristol i de stille morgentimer. Før vi gikk til bords fikk vi servert cocktail, ja, noen fikk til og med to, mens man hilste på gamle og nye venner og fant sin borddame, som festkomiteen hadde beæret en med.

Bordet var festlig dekket, maten god og vinene rikelige, og stemningen ble straks riktig høy — ja, så høy at Stensdal, som avslørte seg som en fin-fin toastmaster, knapt greide å komme til orde —

tross iherdig bruk av en særdeles musikalsk gon-gong. Det gjorde også et sterkt inntrykk at Stensdal introduserte talerne på deres respektive språk, til og med på hollandsk, en gest som utlendingene tydeligvis satte stor pris på.

De offisielle taler av postdirektør Sten Haug, forbundspresidenten Walter-Johannesen og klubbens formann, Arnstein Berntsen, var gode og passe lange. Stor applaus høstet Abr. Odfjells utnevnelse til æresmedlem i O.F.K., og han takket beveget også for denne heder. Trygve Sommerfeldt holdt en morsom og i det minste original tale for damene, og så kom en lang rekke hilsningstaler til klubben i anledning av De-No-Fil-utstillingen og 65 års fødselsdagen, til dels med overrekkelse av gaver og adresser. Det var oberstløytnant Schultz-Steinheil som talte for S.F.F., Ch. Holm overbrakte hilsener og gave fra Danmark, Zimmermann hadde med hilsener fra Finnland, R. King-Farlow var både god og morsom på engelsk, og Jan Poulie kom med hollendernes takk og inviterte samtidig alle til «Itep»-utstillingen som skal holdes i Utrecht neste år. Bergensklubbens formann overbrakte i versifisert form hilsener fra Bergen og hadde adresser med, ikke bare til klubben, men også til De-No-Fil-komiteenes formenn — og til sin borddame. Ja, bergenserne kan det. Trønderklubbens formann var heller ikke snau med en varm-følt hymne til «storebror» — også med adresse. Ja, til og med Sandnes F.K. hadde en gave med til oss i form av en veritabel gjøk, som klubbens representant, Pisani, med hyggelige ord overleverte vår formann. Til slutt brakte også de danske handlere fram sin hilsen gjennom blide, sympatiske Robert Bechsgaard. Juniortilsynsmannen (hv. e. u. Hans Irmann Jacobsen) trosset Stensdals taleforbud og brakte sine elevers hilsen til læremestrene. Enda var det visst noen som kom med vennlige ord til O.F.K. for De-No-Fil og 65 års jubileet, men da jeg også ved dette festbord var tildelt en av de hyggeligste damene Grøntvedt kjenner, nemlig hans kone, får man ha meg unnskyldt om jeg ikke har fått med alle.

Før talenes flom satte inn, gjorde «Hansemann» (hv. e. u. Hans Irmann Jacobsen) stor lykke som postbud, idet han til samtlige festdeltakere utdelte «The 1. Norwegian Tin Can Mail» med Festfilatelistisk Tidsskrift nr. 6. Enda større lykke

gjorde Hupp (hv. e. u. Hans Irmann Jacobsen) med sin velkomst-skål-vise som ble sunget ved bordet. Den gjorde storende lykke og fortjener å gjentas her:

Vår välkomna, svenska bror!
Kjölen er als inte stor.
Låtom brorskaps höga bål
flamma högt — och annars: Skål!

Bredden over Kattegat
blev af onde Guder sat.
Danske Ven — vi paa vaart Maal
hilser dig med hjært'lig: Skål!

Finska bror — din väg var lång,
altför kort vår välkomstsång.
Varmt dock fölt och inget skrål.
Yksi, kaksi, kolme: Skål!

Astsælir menn nordarla,
heilsu sum vér med lofkvæða.
Saknim eru per i höll,
en pér nemit orðtak: Skål!

Sons of Britain allways fight
just for freedom, heart and right.
Wish to tell you each of all
what we're meaning saying: Skål!

Yankee, you are welcome here
from your country «over there».
Our greetings to you all
and a real Norwegian: Skål!

Ook de vrienden van Nederland
geven wij de rechterhand.
Hooopen feest en all' sein wohl —
drinken mit ein vriendelijk: Skål!

Or'ntli' skrål for vårses sjæl —
ska' vi feste vårs i hjæl?
Et og drikk og skryt og skrål —
Skål og skål og s k å l og SKÅL!

Etter den meget flott anrettede dessert kom endelig premieutdelingen, som mange av de tilstedeværende nok med stor spenning hadde sett fram til. Juryens formann, Abr. Odfjell, foresto utdelingen — assistert av utstillingskomiteens formann, Per Gellein, generalsekretæren, Tor Holtan, og jurymedlem Dan Thune-Larsen. Fort og greit gikk medaljer og ærespremier over til de lykkelige vinnere, og alle høstet stor applaus, hurra og touche fra orkesteret. I alt ble det delt ut 10 forgylte sølvmedaljer, dessuten 2 som diplom, 28 sølvmedaljer, dessuten 14 som diplom, og 33 bronsemedaljer, dessuten 8 som diplom. Enn videre 15 ærespremier.

Endelig — etter å ha sittet til bords i over 3 timer — kunne gjestene få strekke litt på seg til kaffe avec ble servert i selskapsrommene. Stemningen fra bordet holdt seg, eller rettere steg utover kvel-

den og var så høy at ikke engang den litt langtrukne innledning til ordenspromosjonen i «Det gylne posthorn» fikk dempet den nevneverdig. Jeg vil nødig trå H. M. Dronning Filatelia på tærne, men jeg synes hun skulle skrive om sitt «aabne brev» så det blir litt kortere. Det blir jo gjerne på de store festene at hennes brev skal offentliggjøres, og feststemte mennesker som dels venter på sin utnevning til Storkors, Kommandør eller Ridder, og dels på den etterfølgende dans, har ikke tilstrekkelig alvor og tålmodighet til helt å vurdere alle H. M.'s gullkorn. De etterfølgende vita med tilhørende deviser tror jeg derimot mere interesser den feststemte skare.

Ved dette høve behaget det Dronningen i sin storsinnede nåde å tildele Storkorset til Arnstein Museøre Lilleputt Exposition Berntsen, Hans Erasmus Chateaubriand Umbrella Matfeld, Osvald Winge Alving Dacapo Tørjesen og Wilhelm Baloptica Arkivarius Speedometrus Tarzan Aarøe. Til Kommandører lot hun utnevne Bjarne Lindeman Festival Grøntvedt, Anton Mercurius Donator Holmbøe, Tor Johan Mark Exelsior General Holtan, Roland Local King-Farlow, Knut Erratus Plakatus Møstue, Olaf l'Homme Masqué Extra Røsholm, Jarle Oskar Hokusfokus Blekkspurt Stensdal, Dan Skymaster Encyklopædikus Thune-Larsen og Frank Olav Kyrre Nep-tun Walter-Johannesen. — Dessuten lot Dronningen 13 unge menn og én dame slå til Riddere.

Og så fikk vi endelig danse! Tiden var unektelig noe framskredet, så det ble ikke så mange danser som en kunne ha ønsket seg, men når en viss A. B. påsto at han bare fikk danse 2 danser, så kom det av at han ennå ikke har lært kunsten både å flørte og danse på én gang. Mens de aller fleste ennå hadde lyst på atskillig mere dans og moro, pakket musikken sine instrumenter sammen, og meget nødtvunget lot man seg blunke ut fra den strålende og hyggelige fest, som sikkert vil være et rikt minne for de fleste.

Hva som forseggikk lørdag og søndag, vet referenten ikke, for han gikk bokstavelig talt i vannet og ble først innfanget av De-No-Fil igjen søndag kveld, da utstillingen ebbet ut. Da den siste av de ca. 4 500 besøkende hadde forlatt Frimurerlogen, satt en liten, trett, men lykkelig skare igjen i utstillingens sekretariat. Lykkelige fordi strevet var over og øyen-

synlig ikke hadde vært forgjeves, men dog litt triste til sinns for at all den hygge som utstillingen dog brakte med seg, ikke minst gjennom de mange hyggelige tilreisende som man var kommet sammen med, nå var finis — for denne gang.

Men vi trøstet oss med at de vennskapsbånd som var knyttet, sikkert vil holde lenge framover, til en ny kongress eller utstilling atter forsterker dem. Og det er et spørsmål om ikke nettopp det fest-filatelistiske vennskap er noe av det verdifulleste en får — ved siden av de rene filatelistiske verdier som slike utstillinger gir.

Bokormen.

Meddelelser fra Postverket

En del poststeder i Oslo vil ha reklamehylder i poststemplingsmaskinene fra 1. oktober 1951. Dette gjelder, foruten hovedpostkontoret, følgende underpostkontorer: Elisenberg, Gamlebyen, Grünerløkka, Homansby, Majorstua, Moløkka, Rodeløkka, Solli, St. Hanshaugen, Vika, Skøyen.

Teksten i hylsene blir: «VI olympiske vinterleker. Oslo 14-25 februar 1952» med tilføyelse av de fem olympiske ringer.

*

På grunn av portoforhøyelse fra 1. oktober 1951 vil fargene på frimerkene i Kong Haakon typen 30 og 55 øre bli forandret fra henholdsvis grå og oransje til rød og blå.

*

Tjenestemerker à 30 øre vil bli trykt i rød farge. Beholdningen av 30 øre grå skal først brukes opp. Etter hvert som de nåværende beholdninger av tjenestemerker blir brukt opp, vil teksten «Offentlig sak» bli erstattet med bokstavene «O. S.», O i øverste venstre hjørne og S i øverste høyre hjørne. Det nye tjenestemerke 30 øre rød vil således få påtrykket «O. S.». Etter hvert vil tjenestemerkenes få samme farger som frimerkene av samme verdi.

*

Når beholdningen av 45 + 5 øre aerogrammer er brukt opp, vil der bli sendt ut et nytt à 55 + 5 øre.

*

Nye kortbrev à 30 øre vil bli sendt ut når beholdningen av kortbrev à 25 øre er brukt opp.

*

I anledning av de olympiske vinterleker som skal holdes i Oslo i tiden 14. til 25. februar 1952, blir det utgitt 3 frimerker med tilleggsverdi til inntekt for Olympiakomiteen: 15 + 5 øre grønn, skøyteløper, 30 + 10 øre rød, hoppløper, 55 + 20 øre blå, vinterlandskap. Frimerkene vil være til salgs ved alle poststeder fra den 1. oktober 1951. Salget opphører den 29. februar 1952.

*

På postkontoret opprettet ved «Den nordiske frimerkeutstilling i Oslo» ble 13 362 forsendelser stemplet, derav 615 rek. På utstillingens første dag (25/8) ble stemplet 5 571 alm. og 348 rek. forsendelser.

Vedlagt et foto av nr. 77 II i par, hvor eksemplaret til venstre har en åpenbar platebeskadigelse: ovalringen under det lille 10-tallet er brutt, ving 5 har fått et drapelig hakk like nedenfor, og 0-sifferet har fått en åpning i overkanten. Disse tre tingene kan tenkes å være resultatet av samme «ytte vold». Men samtidig er sifrene i 10-tallet annerledes enn på nabomerket, smekrere og — kanskje som følge av dette? — med større avstand mellom sifrene, mens teksten ellers på begge merkene vel nærmest er lik m. h. t. bokstavens «fedme». Dersom dette skyldes at man

under en opprensning av inskripsjonene — etter opptreden av skaden — nødig har villet gi seg i kast med det beskadigete 10-tallet, så har man iallfall en forklaring. Det vil forstås at man etter det som faller meg inn som sannsynlig, ikke har noe med ekstratype, oppgraving eller fellings-type å gjøre, men ganske enkelt med en skadevirkning.

Det ville være interessant å se hva andre har å si her i tidsskriftet om tilfellet.

Jeg vil også nytte høvet til å be andre som kanskje er kommet over dette merket, om å si fra. Mitt eksemplar er stem-

plet så tidlig som i 1901, altså 8 år før nr. 77 II ble avløst av nr. 100, så det skadde merket kan jo teoretisk tenkes å forekomme i bra mengde, men det er vel rimeligere å tenke seg at en såvidt stor skade som det her dreier seg om, er blitt avhjulpet med en reserveklisje. — Eller er der plass for muligheten av retusj? Brukte man ennå denne ufullkomne måten å komme skader til live på, på et så forholdsvis framskredent avsnitt av våre fri-merkers historie?

Bergen, den 9. april 1951.

Herbert Mowinckel.

Litt statistikk angående Norgeskatalogens nr. 53, plate II a, Moestues papir Vm. II og III.

Av *L. Mürer* og *E. Stark*.

I Norgeskatalogen 1951 anføres angående nr. 53, plate II a: «Vinrød (C og D) (Vm. II, III og IV), ca. 2 700 000.» Prisen er for samtlige satt til kr. 2.50.

Enhver som har beskjeftiget seg med vannmerkeundersøkelser av disse merker, vil vite at det av merker med Vm. II bare fins et fåtall, og at det derfor bør gjøres forskjell ved prisfastsettelsen.

I statistikken nedenfor er oppført resultatet av undersøkelsen av i alt 387 merker, hvor Moestues papir Vm. II og III med sikkerhet er konstatert.

Vm. II, Moestues papir 1ste levering.

	10	01	10	01
Type 1	3	—	—	—
Type 2	3	—	—	2
Type 3 a	1	—	—	—
Type 3 b	3	—	—	2
Sum	10	0	0	4

Tilsammen 14 stk.

Vm. III, Moestues papir 2nen levering.

	10	01	10	01
Type 1	35	4	11	36
Type 2	48	3	13	30
Type 3 a	47	5	14	32
Type 3 b	35	7	9	42
Sum	165	19	47	140

Tilsammen 371 stk.

Forholdet mellom merker med Vm. II og Vm. III blir altså 14 : 371, eller uttrykt i prosent: 3.77 % og 96.23 %.

Av statistikken framgår også at vm.-stilling 2 og 3 (01 og 10) ved første papirlevering ikke er funnet, mens disse vannmerkestillinger ved annen levering sjelden forekommer.

Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik.

THE STELLA CATALOGUE OF DENMARK

For et par år siden ble Oslo Filatelistklubbs Norgeskatalog oversatt til engelsk — og her i Norge syntes vi den gang at vi hadde gjort et «kjempeløft» for å gi våre filatelistvenner i de engelsktalende land en katalog som i forholdsviss kortfattet form ga de mest nødvendige opplysninger om våre frimerker. Lite ante vi at salget skulle bli en suksess; men når det gikk så godt, så var det for en meget stor del herr R. King-Farlow's glimrende og uegennyttige arbeid ved å påta seg oversettelsen som gjorde det.

Vi bør medgi at Danmark nå har distansert oss. Først kom man med: *The Postage Stamps of Denmark 1851—1951* by J. Schmidt-Andersen — oversatt fra dansk manuskript av Ronald King-Farlow, og forleden kom til anmeldelse i N.F.T. det verk som er benevnt «*The Stella Catalogue of Denmark*».

Naturligvis er det R. King-Farlow som er forfatteren, og Danmark har nå fått en til håndbok grensende spesialkatalog på engelsk språk. Den vil helt sikkert føre til økt interesse for de danske frimerkene både i United Kingdom, U.S.A. og alle engelsktalende land.

Hovedbasis for den nye katalogen er som R. King-Farlow nevner i forordet, J. Schmidt-Andersens og Flemming Røn-

nes «Daka»-katalog fra 1947 (samme forlag). Mange avsnitt er dog forandret, og enkelte er skrevet helt om.

N.F.T.s redaktør har gitt meg meget kort frist til denne anmeldelsen, og det er ikke blitt tid til noen gjennomgåelse i detalj. Jeg har derfor heller ikke funnet de «slips and errors» som forfatteren sier han er sikker på forekommer. Herr King-Farlow har i forordet gitt en utmerket redegjørelse for katalogens oppbygning og tilblivelse. Katalogen er skrevet for samlere av danske frimerker utenfor Danmark. Den kan med trygghet også anbefales til samlere her i Norge som har noe kjennskap til engelsk og som ønsker en riktig spesialisert katalog med nødvendige opplysninger om Danmarks frimerker.

Herr King-Farlow har nedlagt et ypperlig arbeid, og forlaget har gjort et løft ved å utgi et slikt verk på engelsk.

Litt misunnelige må vi være over at King-Farlow er mer glad i de danske frimerkene enn i våre. Av våre merker er det foreløpig bare «Bypost» som har hans interesse. Men kjære King-Farlow, vi får visst omsider en Håndbok — og kanskje den skal forbedres og utgis på engelsk?

Katalogen er på godt, men kanskje litt for tynt og transparent papir. Billedstoffet er bra — med unntagelse av de fra «Daka»-katalogen opptrykte 12 plansjer, som er lagt inn i en omslagsfold bak i katalogen. Disse kunne vel være skarpere.

Katalogens pris, D.kr. 17.50, U.S. \$ 2.50, sh. 18/—, synes høy etter norske forhold, men den er kanskje ikke så høy at salget av boken i U.K. og U.S.A. vil bli mindre av den grunn.

Det er ikke anført pris på merkene i selve katalogen, men det danske frimerkehandlerforbund har utarbeidet en prisliste som er lagt inn i omslagsfolden bak i boken. Prisene er i U.S. \$, og ved omregning til kroner synes de å ligge høyt. Det er riktignok anført at: «The prices quoted are for first-class copies, without defects of any kind, such as are generally wanted by collectors abroad and particularly in the U.S.A.» — Det viser seg ofte at slike priser også blir gjeldende for gjennomsnittseksemplarer uten feil, og ikke bare for de virkelig vakre merkene.

The Stella Catalogue of Denmark er et ypperlig arbeid, og katalogen anbefales på det beste også til bruk for norske samlere.

D. Th.-L.

Zumsteins Europa-Katalog 1952, 35te utgave, 1144 sider. Forlag: Zumstein & Cie., Bern. Pris: Sv.frc. 12.75.

Som den første av årets store kataloger foreligger Zumstein 1952. Også denne katalogen begynner nå å få atskillig tykkelse, den inneholder i år 24 sider mer enn forrige utgave, men selv om en ikke akkurat kan stikke den i lommen, er den likevel håndterlig.

Med de fluktuasjoner som finner sted i valutaene er det naturlig at en katalog med en stabil myntenhet som grunnlag finner en stadig større utbredelse, og det har da også Zumstein-katalogen funnet i Norge fra år til år. Den inneholder nå ca. 106 000 prisnoteringer og ca. 20 000 pris-korrigeringer har funnet sted. Det er vel helt unødvendig å anbefale den for alle Europa-samlere.

AFA Europa Katalog 1952. 1056 sider. Forlag: Aarhus Frimærkehandel, Aarhus. Pris: heftet kr. 16.00, kartongbind kr. 18.00.

Aldri så galt at det ikke er godt for noe. På grunn av den vanskelige papirsituasjon er AFA katalogen i år trykt på gullig papir. Klisjeene er kanskje ikke blitt så tydelige, men det er udelte behageligere å lese enn på det hvite papir, og jeg vil anbefale katalogen å fortsette med det. Prisnoteringene viser gjennomgående en oppadgående tendens.

Forlaget har også sendt ut de nordiske land i en egen «Skandinavisk Katalog 1952» (104 sider, pris kr. 2.50). Som nytt av året er her tatt med de erindringsblokker som ble utgitt til den internasjonale utstilling i København og De-No-Fil utstillingen i Oslo, til og med med prisnoteringer. Det er ikke anbefalelsesverdig, og jeg håper forlaget vil sløyfe dem i neste utgave. Katalogen bør ikke inneholde annet enn offisielle frimerker. Å ta med disse minneark betyr absolutt en utglidning som bør stoppes med en gang.

Viking 1952. Norden-Katalog. 88 sider. Forlag: Viking-Förlaget, Stockholm. Pris: sv.kr. 1.85.

Ovennevnte katalog som utgis av frimærkehandler E. W. Larsson, foreligger nå i 6te utgave. Det er en hendig, vel bearbeidet katalog over frimerkene fra de nordiske land. Sverige er selvsagt særlig vel behandlet, men også for de øvrige land er der utmerkede klisjeer med gode forklaringer til forskjellige typer og avarter.

Det ville være å ønske at alle kataloger

som utgis i Norden — for de nordiske land i alle fall — ville benytte ens katalognummer, og det skulle da være naturlig at en benyttet hovednummerne fra hvert lands offisielle katalog. Dette slår meg sterkt når jeg ser over nummereringen av Norges merker. Å gi London-utgaven med påtrykket «London 17/5/43» hovednummer, hører ingen sted hjemme. Dette er ikke frimerker, men propagandamerker utgitt i et ganske bestemt øyemed. De har aldri vært ansett som frankaturgyldige av det norske poststyre.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB

Møte nr. 375, 4. septbr. 1951. Møtet ble ledet av formannen, som ønsket vel møtt etter ferien. Siden sist vi var samlet var to av våre medlemmer, B. Langlie og E. Hauge, vandret bort, og formannen holdt en kort minnetale over disse og lyste fred over deres minne.

Etter at protokoll fra forrige møte og styremøte var opplest og godkjent, ble det referert skriv fra Håndbokkomiteen. Dette var et svar på vår henvendelse om å søke å få Håndboka utgitt i hefter. Komiteen svarer at dette ikke er gjennomførlig.

Av andre skriv forelå der fra Postverket tilbud om abonnement på tidsskriftet L'Union Postale, som utgis av det internasjonale postbyrå i Bern. Det ble vedtatt ikke å abonnere på dette. Fra Postverket forelå også rundskriv om olympiafrimerkene som utkommer 1. oktober.

Styrets forslag om at Aas & Hoffmann yter medlemmene 5 % rabatt mot tidligere 10 % på grunn av den forhøyede omsetningsavgift, ble enstemmig vedtatt.

Fra Hoffmann og fra Mørk Haraldsen var det innkommet gaver til klubbens samlinger.

Til slutt refererte formannen fra et filatelistmøte på Holmenkollen Restaurant 26. august.

A. Andersen.

Møte nr. 376, 18. september 1951. Møtet ble som vanlig ledet av formannen. Protokoll fra forrige møte ble lest og vedtatt med et par små tilføyelser. — Holmqvist så gjerne at medlemmenes gaver til klubben ble spesifisert, så man etter hvert kunne se hvilke huller som ble fylt. — Fra Postverket forelå rundskriv om nye farger på grunn av portoforhøyelse, likedan om nye tjenestemerker. — Til klubbens samlinger var igjen kommet en gave, denne gang fra Jac. Aas. Alt tyder på at disse samlinger vil få god tilvekst i inneværende sesong. — Til slutt ble drøftet et par saker av intern karakter, hvorefter man gikk over til byttevirksomheten.

A. Samuelsen.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Massevarer Norge kjøbes. Opgiv Antal og billigste Pris. — *Elof Nielsen, Hejendalsgade 4, Horsens, Danmark.*

Udvalg sendes gerne til Klubber og Samlere. Mancolister ekspederes omhyggeligt, og saa er det jo altid morsomt at faa Brev fra Udlandet med god Frankering. — *Elof Nielsen, Hejendalsgade 4, Horsens, Danmark.*

Oppl. 4 skill Oscar. Søker flg. pl.nr.: A 1-5-17. B 1-6-8-9-17-21-23. C 11-13-17-22. D 3-4-11-18-22. Andre pl.nr. i bytte. *Erik Wiborg, Minde pr. Bergen.*

Norske frimerker til salgs etter Norgeskatalog 1951 ÷ 30 %. Nr. 110—113, 213—216, 225—228. Samtlige V-merker unntatt 272 og 293. Samtlige merker selges stykkevis, parvis og i 4-bl. Postforskudd + porto. Garanteres feilfrie. — *Dr. A. Berg, Stavanger.*

Til salgs. Norge 20 øre V overtrykt. Omvendt overtrykk. Ubrukt. Par og enkeltfrim. Henvendelse sekretær *Kjeld Johannessen, Ullevålsalleen 36 II, Oslo. U—H.*

300 st. olika Sverige N.kr. 15. 5 paket do. 70. 10 do. 125. Betaling kan sändes i norske jubileumsfrimärken. *Sven Ohlsson, Laholm, Sverige.*

Norske ubrukte frimerker fra før 1909 ønskes kjøpt. Tilbud eller utvalg sendes *tannlege Johan Havstad, Grimstad.*

Meget gode utvalg til rimelige priser. — *Ulrik Kirkedam, Arendal.*

FRIMERKER! Islandske og andre frimerker selges eller byttes. Svar kun mot svarporto. Bare privatsamlere. — *Vilhelm Jonsson, Raudavärsteg 34, Reykjavik, Island.*

Danske frimærker byttes mod norske. Send et udvalg mindst 100 forskellige; til gengæld sender jeg samme antal og/eller værdi danske mærker. — *Bankfuldmægtig Rasmussen, Bøgsgade 6, Aalborg.*

Jeg søker Norge nr. 1 til min stempelsamling: datum-, nummer- og d/s-avstemplinger. Også håndskrevne.

Johan Lyder von Tangen, Bergen.

Jeg søker 3 skilling posthorn til min stempel-samling.

Johan Lyder von Tangen, Bergen.

Kontakt ønskes med samlere som ønsker å bytte norske merker mot finske. Send manko-liste. Basis Zumstein.

Arnfinn Bergemyr, Tveit p.å.

Bytteforbindelse ønskes med samlere fra Island, Sverige, Finnland, Danmark og Grønland. Gir norske i de nevnte lands merker. *O. R. Ødegård, Nygård st., Gjøvikb., Norge.*

Pre-filatelistiske og eldre norske brev byttes eller kjøpes.

Einar Flood, Stølsvei 8, Minde.

Forsøk mine rimelige utvalg fra Europa

samt engelske kolonier. Stor rabatt.

Dessuten selges for tiden ut et parti

Kong Haakon VII 1946:

pr. 10 sett kr. 10.00, pr. 100 sett kr. 85.00.

Thor A. Thorsen, boks 85, rute 5, Stavanger.

Frimärksbyte sökes med rejäla samlare i Norge, Danmark, Island. Basis Zumstein, Afa 1951. Ej massvara. Ger gammal Sverige, Finland, Estland, Lettland, Litauen, Ryssland.

Ed. Raudsepp, Grycksbo, fack 17, Sverige.

U. S. A. R. R. R. Tjeneste State department: Scott nr. 70 5 dollar grøn og svart kr. 1650.—. Ubrukt med full gummi. Attest for ekthet av spesialist. Kolumbus, 4 og 5 dollar i vakre brukte eksemplarer. *Ulrik Kirkedam, Arendal.*

GI BARNA DERES

A - B - C

FOR FRIMERKESAMLERE

Kr. 1.00 + porto 0.25.

*

Bestillinger sendes
forretningsføreren.

Schlesvig-Holstein

Vi har et lager av de første utgaver, brukt og ubrukt, i enkeltteksemplarer, par og blokker — samt et stort utvalg brukt på brev. Likeledes et utvalg av Danmarks første utgaver brukt i Schlesvig, løse og på brev. — Vi vil med glede sende utvalg til interesserte samlere.

H. E. WINGFIELD

392 Strand, London W C 2, England.

Drammens Filatelist Klubs

JUBILEUMSUTSTILLING

holdes i tiden 26/9 — 6/10 i Håndverkerforeningens lokaler i Drammen. — Åpent hverdager kl. 14—21 — søndag kl. 12—21.

Tombola. Eget brevhus med særstempel. Spesialkonovolutt kr. 0.25. — Forhåndsbestilling på førstedagsbrev mottas.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

Skabosgata 10 - Drammen.

FRIMÆRKESAMLEREN

Det kendte danske Fagblad for Filатели
Udg. af Frederiksberg Frimærke Forening.

Fredriksborggade 3 — København K.

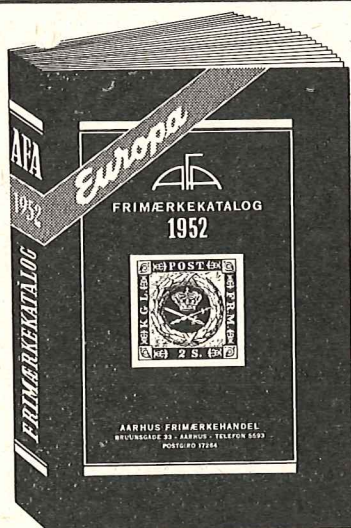
Redaktør: Dr. M. Wall.

Udkommer den 1. i maaneden
(undtaget Juli og August).

Norsk Pris: Kr. 10.00
(fritt tilsendt)

kan indbetales til

F. C. SVENDSEN JR.
SPORTSDEPOTET — BERGEN

AFA Europa Katalog 1952.

1056 Sider med ca. 12 500 Afbildninger.
Hæftet N.kr. 20.60, kart. N.kr. 25.00.

AFA Skandinavien Katalog 1952.

104 Sider med ca. 1000 Afbildn. N.kr. 3.25.
AFA Danmark Fireblokker 1952. Kr. 1.00.
Hos Bog- og Frim.handl. eller direkte fra

Aarhus Frimærkehandel - Aarhus.
Bruunsgade 33. Tlf. 5593. Postgiro 17264.

MED DET NESTE NUMMER

av tidsskriftet vil følge
liste over

O. F. K.s JUBILEUMS- AUKSJON

— omfattende en brev-
samling.